

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 10
Oktober -
november
2016
20. årg.

Fra protesten ved folketingets åbning 4. oktober 2016

TEMA: Den danske velfærdsmodel R.I.P.
4. oktober 2016: Slotsplads mod folketing
STOP TTIP & CETA

EN NY FOLKELIG MODSTAND MARKERER SIG

Forny et modstand!

Løkke-regeringens 2025-plan og finanslov 2017 sælges som en plan for vækst og nye jobs. Den opererer med 30.000 ekstra arbejdspladser som følge af de tiltag planen vil iværksætte – udover de 200.000 jobs, der i forvejen forventes. Altså i alt 230.000 flere arbejdspladser.

Problemet er, at der hverken er garanti for vækst eller arbejdspladser. Regeringens egne 'vismænd' kalder den 'meget optimistisk'. Vi vil ikke tøve med at kalde den blålys, som foregøgler en planmæssig fremgang over ni år, som ingen kan garantere under det kapitalistiske system. Det eneste sikre under kapitalismen er, at der kommer nye økonomiske kriser, nye virksomhedslukninger, nye fyringsrunder.

Den forventede vækst og jobskabelse i 2025-planen skal alene foregå i den private sektor. Den offentlige sektor skal nemlig fortsat skæres ned. Regeringen kunne give visse garantier for nye arbejdspladser ved systematiske investeringer i arbejdspladser i den offentlige sektor. Men det vil den ikke, både af ideologiske grunde og for at forkæle privatkapitalisterne.

Vigtige funktioner som vand, varme, skrald og mere til skal i al fald delvis privatiseres og blive formål for profit. På trods af en massiv og kostbar fiasko for privatisering af plejesektoren, hvor det ene firma efter det andet er gået fallit, med store omkostninger for kommuner, der må overtage skidt igen, drøner man også på med nye privatiseringer overalt, hvor der kan skabes overskud for private investorer (kapitalister). Går de fallit, kan skatteyderne og det offentlige betale for fallitboerne.

Indenfor den private sektor oplever vi i disse måneder ret omfattende lukninger og nedlæggelse af arbejdspladser – nogle fordi produktionen flyttes ud, andre (som Novo, Danske Bank eller Postdanmark) på grund af indskrænkninger.

2025-planens løfter er rent gætværk. Usikkert gætværk. Og med garanti overoptimistisk gætværk.

Men 2025-planen er ikke bare usikkert blålys. Det er også en kriminell plan. En plan for et stort røveri mod dele af befolkningen. En plan for forsættelse af de ulovlige krige, som Danmark er involveret i som makker med USA.

Det eneste, der er garanteret med 2025-planen er at de fleste bliver fattigere og de rige bliver rigere. Uanset om de groteske topskattelettelser bliver gennemført eller ej.

Boligskatterne skal lægges om – først og fremmest til fordel for velhavere i nord for København og andre rigmandsghettoer. Til gengæld betyder de store huslejestigninger for 2.4 millioner lejere, som når den gennemføres fuldt ud kan regne med en månedlig huslejestigning på 350 kr. om måneden i 2016-priser.

Overførselsindkomsterne skal beskæres yderligere. Kontanthjælpsloft og 225-timers regel og integrationsydelse vil sende tusinder ned under den fattigdomsgrænse, arbejdsgiverregeringen har sørget for officielt at afskaffe. Syge og nedbrudte mennesker skal presses til at arbejde for ingenting. Dansk socialpolitik er på nogle punkter i dag værre end i 1800-tallet, har nogle forskere erklæret.

Pensionisterne: Der skal der igen skæres i boligydelsen. Gik det ikke igennem første gang, forsøger man bare igen. De uddannelsessøgende og studerende skal også være med til at betale de riges ta-selv-bord med nedskæringer af SU'en.

Der skabes en stor, skræmt og mishandlet underklasse, der kan piskes til hvad som helst – og fungerer som et permanent løntrykssystem på dem, der stadig har et 'reguleret' arbejde i privat eller offentligt regi – med det resultat at reallønnen for alle arbejdende falder.

Derfor er det opløftende, at der viser sig en fornyet modstand. En klar bevægelse for at samle kampene på de enkelte områder til en fælles modstand – som det blandt andet er kommet til udtryk gennem Velfærdsalliancens kommunale protester og den store markering ved folketingets åbning den 4. oktober. Folk venter ikke på et regeringsskift. Mette Frederiksen og hendes Socialdemokrati vil ikke engang love at afskaffe det forhadte kontanthjælpsloft. 2025-planen og øvrige planlagte røverier stoppes kun, hvis det store flertal, der er udset til at skulle betale for de riges gilde, rejser sig og siger stop for alvor!

Redaktionen 11. oktober 2016

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik

c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 50 55 99 30

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2016

Halvår (6 nr.) 260 kr.

År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner

1 år 600 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Næste nummer udkommer

18. november 2016

Deadline næste nr. 11.11.16

En generation af unge skal sparkes ned

Der protesteres over hele landet mod nye forringelser af uddannelserne og nye beskæringer af SU'en, som Løkke-regeringen har lagt frem i sin 2025-Plan og finansloven for 2017. De rammer hårdt, de rammer ind i fundamentet for hver enkelt uddannelsessøgendes tilværelse – og er med til at reducere det 'bedste uddannelsessystem' i verden til noget stadig mere middelmådigt.

Selvom den ene regering efter den anden – blå eller 'rød' – i de sidste årtier alle har svoret dyrt på, at de satsede på ungdommen, fremtiden, uddannelserne har de gennemført en stort set uafbrudt række af besparelser og forringelser. De har gennemført EU's nyliberale politik – en politik, der har slagtet den danske velfærdsmodel og erstattet den med nedskæringer på alle områder bortset fra krige, kontrol og overvågning. En politik, der markant øger den sociale ulighed, gør de rige rigere og straffer de fattige.

De skiftende regeringer fortalte at alle unge skulle have en uddannelse og at det var deres mål at opfostre den bedst uddannede ungdomsgeneration nogensinde. Men de har lagt stadig større hindringer i vejen.

Stadig flere får hverken uddannelse eller arbejde. En OECD undersøgelse viser, at antallet af unge mellem 20 og 24 uden job eller uddannelse er vokset fra 8,3 pct. i 2005 til 12,4 pct. i 2015. Danmark er faldt fra en positiv tredjeplads blandt 42 lande i 2005 til en elvteplads 10 år senere. Med pil og retning nedad.

Mere end hver tiende ung er sparket helt ned på bunden, henvist til en tilværelse som jaget vildt på kontanthjælpsloft. De er ofre for den nyliberale politik, der skaber en udstødt mishandlet og foragtet underklasse af arbejdsløse, der lever kortere og elendigere liv end de fleste. En social bund alle kan frygte at havne i og træde på. Billig arbejdskraft og løntrykkere uden rettigheder. Der bliver stadig flere med hver ny generation af unge. Og bunden af udstødte bliver opsuppleret med ar-

Uddannelsesalliancen demonstrerede fire steder i landet den 13. oktober

bejdsløse, syge og forulykkede fra tidligere generationer. Der måske er røget ud af et job, ud af dagpengesystemet, over på kontanthjælp og så helt ud. Social mobilitet efter det kapitalistiske velfærdssamfund.

Unge på barrikaderne

Den asociale nyliberale politik er traktatfæstet og obligatorisk for alle EU-lande, og gennemføres af den herskende elite. Henimod en skole og et uddannelsessystem for dem, der har råd og rige forældre, et klassebestemt uddannelsessystem, hvor dem der allerede har, får mere. En tidsrejse baglæns i historien.

For at ingen skal opdage hvad der i virkeligheden foregår, forsøger den samme elite, den samme herskende klasse, at sætte generationerne op imod hinanden. Generationerne efter de nuværende bedsteforældre (68'erne) har været udsat for et 'generationstyveri'. Og den nuværende forældregenerationens børn berøves deres fremtid. Det er en kendsgerning, at 68-ernes børn var

den første generation, som har fået det ringere end forældregenerationen. Og at deres børnebørn har endnu ringere fremtidsudsigter. Men tyveknægtene er den herskende klasse, der har beriget sig hele vejen igennem. De ansvarlige er nedskærings-, EU- og krigspolitikere. Nøjagtig de samme, der nu med kontanthjælpsloft, højere pensionsalder, lavere lønninger, ringere levevilkår, beskåret SU, forringede uddannelser, nedbarberede institutioner og skrottede velfærdsydelser, jagter større profit ved at sætte alle op mod alle – generation mod generation, køn mod køn, danskere mod udlændinge.

Hvad der er brug for er at alle, der rammes af den reaktionære nyliberale politik, slutter sig sammen og slår tilbage. At alle slutter op og støtter hvert eneste område og hver eneste gruppe, der bliver ramt af 2025-plan, finanslov 2017 og alle de andre nedskæringer. Uddannelsessøgende, skoleelever, arbejdere, arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere, folkepensionister og alle på overførselsindkomster – imod den nyliberale politik, imod nedskæringerne på uddannelserne og alle andre områder, imod SU-nedskæringerne og kontanthjælpsloft og 225-timers-regel, imod EU- og krigspolitikken.

1. oktober 2016: Den danske 'velfærdsmodel' gravlagt

Den sorte lørdag – 1. oktober 2016 – trådte kontanthjælpsloftet i kraft. Mindst 33.000 bliver berøvet deres indkomster i en sådan grad, at de vil blive stillet over for et valg mellem at betale for bolig eller varme eller medicin eller mad. Det er en dag, der kunne gå over historien som den dag, den danske velfærdsmodel definitivt blev omgjort og tusindvis sendes ud i håbløs fattigdom, boligløshed og sult. Men det er også en dag, der kan udløse den brede folkelige protest mod den kurs, de herskende står for.

Sult er sundt, mener Venstre-regeringen, selvom den ikke siger det officielt. Men Lars Løkke erklærede sig åbent som en stærk tilhænger af sult (andre menneskers sult, selvfølgelig) på et Venstre-landsmøde, da partiet for et par år siden var i opposition.

Nu er man i regering og skal nok lade være med at erklære, at det er en del af det politiske program for den blå regering. Det er det ikke desto mindre. Fuld fart fremad på fattiggørelsen af arbejdsløse, syge og udstødte. Ryger der tusindvis af børn med i købet, er det bare omkostninger.

Som partiet Venstre tilbage i 30'erne i sidste århundrede og nogle årtier frem var den største modstander af den danske og nordiske velfærdsmodel, der blev fuldt etableret i løbet af 1960'erne, har det fulgt linjen op med at afskaffe den. Det har været og er et konkret politisk mål, ganske særligt siden Anders Fogh Rasmussen blev statsminister i 2001 og gennemførte, hvad der er blevet betegnet som 'det nyliberale systemskifte' som vejen til hans 'minimalstat' – dvs. den krigsførende politistat, hvor fanden og sulten tager de sidste. Lars Løkke og den flokken af velnærede ministre i den nuværende svineregering er lærenemme elever.

Røverkrig udadtil og klassekrig indadtil, det er i korthed overskrifterne på denne politik. Permanente krige i forreste række med USA og NATO – i Mellemøsten og hvor som helst, de

Danmarks nye familieboliger – set i Frederikshavn

amerikanske krigstrommer lyder. Det er det rige mindretal af topskatteydere og top-skatteunddrageres krig mod den danske velfærdsmodel og arbejdernes

TEMA: VELFÆRD.DK R.I.P

og danskernes hårdt tilkæmpede sociale og politiske rettigheder.

Afløseren: et samfund, som er en styg hybrid af EU's nyliberale model og den af Fogh og Venstre så højt beundrede amerikanske model, hvor Gud holder hånden over rigdommen.

Mens Venstre ubestridt er den førende kraft i demonteringen af velfærden, sekunderet af gale nyliberalister, skamfærede konservative og sociale hyklere i Dansk Folkeparti, er Socialdemokratiets rolle ikke mindre beskidt.

Socialdemokraterne har altid rost sig selv for at være opbyggeren af den danske velfærdsstat og dem, der udviklede den kapitalistiske velfærdsmodel, men de har som svorent EU- og NATO-parti både som regering og opposition været med til den afvikling af samme, som er foregået over mere end to-tre årtier, også tilbage i Schlüters og Nyrop Rasmussens regeringsperioder. Socialdemokratiet fik som bekendt før det luskete Danmark ind i EF/EU.

Ikke mindst Thorning-Schmidt/Corydon/Mette Frederiksen-regeringen har gennemført en stribe brutale nyliberale baglæns-reformer, som kastede jord på velfærden. Det er også deres skændsel, at kontanthjælpsloftet nu er en realitet, selvom alle de nyliberale profeter fra Asger Aamund til Mette Frederiksen har travlt ved håndvasken.

Ingen af dem vil tage ansvaret for sultereformen, som de har forberedt og banet vejen for. Det fritager dem ikke. Mette Frederiksen har ikke engang villet love at afskaffe kontanthjælpsloftet, hvis Socialdemokratiet igen kommer til at lede en regering.

Det velfærdsbyggende socialdemokrati er for længst afløst af det nyliberale socialdemokrati model EU. Og historisk set var de kapitalistiske velfærdssamfund ikke socialdemokraternes fortjeneste, men et resultat af arbejdernes kamp og kampen for socialisme gennem næsten et århundrede og to verdenskrige.

Løkke-regeringens 2025-plan og finanslov 2017 skal slå de sidste rester af den danske velfærdsmodel ud.

Efterhånden indser stadig flere, hvad det er, der sker, og at det danske samfund har taget store ryk baglæns i dette århundrede. De nyliberale reformer mærkes for alvor – og folk rejser sig til protest. Ikke længere blot dem, der bliver ramt af den ene eller anden reform, hver for sig.

Nu ser der ud til at være en bred folkelig bevægelse på vej som retter sig mod alle nedskærings- og reaktionære reformer og forlanger en helt anden kurs for Danmark.

Denne bredt sammensatte og mangehovedede bevægelse gjorde sig synlig på Folketingets åbningsdag – trods noget,

der lignede medieboykot – og vil manifestere sig stærkt fremover i efteråret.

Den danske velfærdsmodels død giver også anledning til at drage nogle vigtige konklusioner: Den viser, at det kapitalistiske samfund ikke kan garantere sin borgere stabile sociale fremskridt. Ingen gode reformer er sikre under kapitalismen! De vil blive lavet

om, så snart den herskende klasse og dens partier føler sig stærke nok til at eliminere dem. Det 21. århundrede kan socialt meget vel være på vej tilbage til 1800-tallet.

Det er kun et andet samfundssystem, der ikke bygger på udbytning og undertrykkelse, ikke bygger på et mindretals herredømme over og kontrol med

flertallet, der kan skabe en stabil vækst i velfærd for alle samfundets medlemmer. Det er, når produktionsmidlerne ikke længere er i privateje og ikke længere producerer for profit, men for hele samfundets skyld. Et socialistisk samfund, med andre ord.

Kun socialismen kan garantere velfærd. Derfor er socialismen nødvendig.

Dyr medicin viser vejen – Vand og varme skal give superprofit

Basale livsfornødenheder som vand, varme og medicin er oplagte emner for kapitalistisk profitjagt. I EU har medicinalmonopolerne frit spillerum. På otte år er de danske hospitalers udgifter til medicin fordoblet. Sammen med de brutale nedskæringer er resultatet fyringer, et nedslidt personale og et udmarvet sundhedsvæsen. I 2025-planen går Løkke-regeringen for alvor på jagt efter vand og varme som profitkilder.

Overalt i EU og alle andre steder, hvor nyliberalismen, privatiseringerne og brutale nedskæringer i den offentlige sektor triumferer, er det offentlige sundhedsvæsen en klar taber. I mange lande er uroen stor, med hyppige strejker blandt sundhedspersonalet.

Også i Danmark vokser vreden over fyringer og nedskæringer, ikke mindst blandt hospitalsansatte. Sygeplejerskerne har længe advaret om, at nedskæringerne allerede betyder dødsfald og ringere pleje.

En vigtig faktor i den stadig mere fortvivlede situation på hospitalerne er medicinprisernes himmelflugt. Siden 2007 er deres udgifter til medicin fordoblet. Medicin-producenterne kan opretholde en monopolstilling beskyttet af EU-patenter og sætte priserne efter forgodtbefindende.

Et grotesk eksempel er medicin til for tidligt fødte børn, hvor den italienske producent Chiesi nu har eneret til at producere en livsvigtig medicin, der hjælper børnene til at ånde. Det betaler danske sygehuse dyrt for. Chiesi har

40-doblet prisen siden 2014!

Tidligere blev samme medicin i Danmark fremstillet bl.a. Region Hovedstadens Sygehusapotek. Med truslen om et sagsanlæg fra det italienske firma hængende over hovedet har Sygehusapoteket indstillet deres produktion.

Handelsaftalerne TTIP og CETA skal give de multinationale selskaber større adgang til at anlægge retssager, blandt andet mod stater og love, som søger at bremse deres fremtrængen.

Til avisen.dk siger Steen Hertel, overlæge og klinikchef på Neonatalklinikken på Rigshospitalet:

– Vi er i øjeblikket ude i en større sparerrunde, og her kan vi kun spare på de varme hænder. Vi må igen se i øjnene, at vi skal have færre læger og sygeplejersker. Vi har i forvejen svært ved at gøre nok for børnene med den stab, vi har. Vi kommer til at spare på noget, som børnene har brug for.

'Frihandelen' og 'den fri markedsøkonomi' er i realiteten kun fri for monopolerne og de multinationale.

Medicinprisernes himmelflugt er bare et skridt på vejen. Løkke-regeringens

2025-plan kaster grådige blikke mod privatisering af både vand og varme. Den lover store besparelser for forbrugerne på vand og energi. Disse indregnes simpelthen i regnestykket, som skal sælge 2025-planen som en fordel for almindelige mennesker og ikke kun for de rige.

Men det er rent fup og bedrag. Der er intet belæg for de nyliberale politikeres løfter om besparelser ved privatisering. Tværtimod betyder det i virkelighedens verden store prisstigninger og nye omkostninger, f.eks. ved offentlig overtagelse af private konkursbo i vitale sektorer.

Løkke henholder sig til en 'rapport' fra konsulentfirmaet McKinsey, der taler om en besparelse på 2,3 milliarder kroner årligt for forbrugerne, hvis varmen privatiseres. Det er helt udokumenteret, siger Henrik Lund, professor i energiplanlægning ved Aalborg Universitet:

– Det store problem er, at McKinsey ikke giver noget svar på, hvordan man skal spare de mange milliarder. Der eksisterer ikke en anvisning på det. Der er ingen tilknytning til virkeligheden i McKinseys rapport, siger Henrik Lund til Politiken.

Det er et grotesk system, som beskytter virksomhederne og svækker og udstyrker den offentlige sektor til profit og gør den til et mål for udplyndring. Det betales med fyringer, fattigdom og sult. Systemet kaldes kapitalisme.

Regeringens 'forsyningsstrategi': Affaldsområdet skal privatiseres

Regeringen har fremlagt en forsyningsstrategi for vand, spildevand, affald, el, gas og varme. Den bygger på konsulentfirmaet McKinseys rapport og vil fjerne princippet om, at man ikke må tjene penge på vand og varme. I samme åndedrag lover regeringen besparelser for forbrugerne, som fremstår som ren fantasi og besværgelser. Højere forbrugerpriser og sabotage af en langsigtet miljøplanlægning vil være mere realistiske konsekvenser.

De lovede besparelser ligger på et par tusind kroner om året, men kan lige så let forvandle sig til sin modsætning, nemlig til stærkt øgede priser, hvis privatiseringerne gennemføres. Oven i dette vil der være andre alvorlige samfundsmæssige virkninger. Ved at indføre profitinteresser inden for området vil man spænde ben for klimatilpasning, miljøhensyn og en overordnet planlægning.

F.eks. er kommunerne ved at indføre sorteringsordninger mange steder, og der investeres i anlæg og nye skraldespande. Planer, der ikke vil komme på banen, når sigtet bliver at vinde en licitation med en lav pris og en høj profit. Inden for området regner man med, at disse bestræbelser kan blive sat på standby.

Regeringen vil sænke priserne ved at 'effektivisere' og indføre et prisloft. Hvordan en besværgelse om et prisloft skulle sænke omkostningerne, gives der ingen forklaring på.

Efter en beslutning tilbage i 2004 stoppes støtten til de små varmeværker i 2019, hvad der vil give 209.000 husstande en stærkt forhøjet varme-regning. For et typisk hus på 130 kvadratmeter vil det i en by som Hyllinge betyde en stigning på 7.200 kr. årligt. De der rammes er folk i små byer på landet. For dem vil et muligt prisfald kun betyde, at stigningen i priserne bliver lidt mindre.

Til gengæld vil det presse familierne til at gå væk fra fjernvarmen, hvis denne

mulighed, der også er indeholdt i regeringens strategi, bliver en realitet.

Tvangsprivatisering af skrald

Regeringen har afvist, at planen er at privatisere. De bruger formuleringen, at *dette er helt op til kommunerne, det blander vi os ikke i*. Med denne spidsfindige udtryksmåde kan de nøjes med

TEMA: VELFÆRD.DK R.I.P

at presse kommunerne og forbrugerne og lægge lovgivningen til rette, så den fremmer privatiseringen. Til gengæld ligger der allerede i forsyningsstrategien en fuld liberalisering af forbrændingssektoren, der betegnes som et 'ikke naturligt monopol'. Disse skal umiddelbart 'konkurrenceudsættes'. Men i virkeligheden ligger prisen for affaldshåndtering højere på det europæiske marked end kommunernes pris for dette i Danmark.

Det genanvendelige affald skal tages ud af kommunernes hænder og tvangsprivatiseres.

McKinsey foreslog:

"Gennemfør fuld konkurrenceudsættelse af affaldsforbrænding (inklusive fjernelse af anvisningsret og -pligt, samt tilladelse til takst- og prisdifferenciering)."

Og sådan blev det.

Alle virksomheder skal forhandle en affaldsordning med privat aktør, og samtidig vil regeringen lade borgerne helt fravælge den kommunale indsamling af genanvendeligt affald. Som Dansk Affaldsforening skriver i en pressemeddelelse:

"I yderste konsekvens risikerer vi at få ti skraldebiler, som kører ned ad den samme villavej, i stedet for én – samtidig med, at kommunerne skal opretholde et beredskab for samtlige ti vogne, hvis det frie marked ikke vil løse opgaven. Det siger sig selv, at det aldrig vil blive en samfundsøkonomisk effektiv løsning."

Regeringen slår stort op, at der er store prisforskelle fra det ene forbrændingsanlæg til det andet. Men vil fri konkurrence regulere dette på bedste vis til fordel for forbrugerne?

»Vi vil slet ikke gå så langt og sige, at det kan resultere i billigere priser. Når affaldet bliver sat frit, vil priserne i Danmark blive påvirket af den europæiske markedspris, og vi forventer, at priserne vil udligne sig og blive de samme. Derfor kan priserne blive hævet, da de lande, vi importerer mest affald fra, har højere priser end os i Danmark,« siger direktør Jacob Hartvig Simonsen.

Dansk Affaldsforening påpeger, at de analyser, som McKinsey-rapporten selv anbefaler, endnu ikke er lavet, så den anslåede besparelse er helt udokumenteret. Mange elementer kan blive

dyrere frem for billigere.

På fjernvarmeområdet har eksperter desuden gjort opmærksomme på en række fejl i rapporten. Alligevel tager regeringen dens konklusioner uændrede med over i deres forslag.

Vedvarende energi under angreb

Professor Brian Vad Mathiesen fra Aalborg Universitet påpeger, at det danske

fjernvarmesystem er truet med regeringens plan. Overordnede planer om forsyning gennem vedvarende energi blokeres. En fremtidsplanlægning med klima- og miljøhensyn kræver sammenhæng inden for energisektoren, ikke opsplitning i konkurrerende interesser. I sin forsyningsplan lægger regeringen bl.a. op til at fjerne tilslutningspligten til fjernvarme til fordel for individuelle løsninger på det fri marked – et benspænd for langsigtet planlægning.

Et vigtigt pressionsmiddel til at fremme privatiseringen vil blive regeringens forslag til at ændre kommunernes regler for modregning af indtægter. Hvis kommunerne selv lægger om til at omdanne forsyningsvirksomhederne til at være overskudsgivende eller sælger dem, kan de fremover beholde 40 % af overskuddet frem for som nu 20 %. Et kraftigt spark i en tid med nedskæringsbudgetter.

Toppolitikere fra den globale elite købt af Goldman Sachs

Nyliberale politikere kan få ekstra præmier i form af lukrative stillinger i erhvervslivets top, når de slutter deres tjeneste for monopolerne som ministre, formænd og generalsekretærer i det offentlige. De største finansgiganter og globale monopoler opkøber tjenstvilige toppolitikere på stribe.

På nationalt plan er toppolitikere i mange år efter afslutningen af deres embedsperioder rykket ind på direktionsgangene i de største virksomheder, hvis de ikke har nydt frugterne som velstående pensionister. Men sådan er det nu også internationalt.

Nogle af de værste hyres af finansgiganten Goldman Sachs, en af de hovedansvarlige for 'finanskrisen' – den økonomiske verdenskrise i 2008-09, der udløstes af et spekulationsboom i USA.

Denne førte til massive redningsaktioner for kriseramte banker og andre foretagender, betalt af skatteyderne. De rige fortsatte med at blive rigere, mens millioner verden over blev kastet ud i dyb fattigdom.

De korrupte belønnes ikke bare for deres hidtidige indsats i nyliberalismens og monopolerne tegn, men også for forventede kommende ydelser.

En af dem er den tidligere danske finansminister Bjarne Corydon, der var ansvarlig for salget af DONG til Goldman Sachs til underpris. Det kostede

det danske samfund op mod 50 milliarder kroner og sikrede umiddelbart finansgiganten en fortjeneste på ti milliarder.

Corydon forlod dansk politik til fordel for en stilling som direktør i The McKinsey Center for Government. Det er dem, der i Danmark står bag Løkke-regeringens helt udokumenterede påstande om, at privatisering af varme og vand vil spare mange penge for forbrugerne. Deres tal er uden forbindelse med virkeligheden. Planerne vil koste danskerne dyrt.

Den nyliberale og krigsgale tidligere NATO-chef og danske statsminister Anders Fogh Rasmussen blev i 2015 hyret af Goldmann Sachs som rådgiver i DONG-sagen. Rådgivning til fordel for den danske stat?

Den seneste forfremmelse til en topstilling i Goldman Sachs er tilfaldet EU-Kommissionens formand gennem ti år José Manuel Barroso, der nu tiltræder hos den amerikanske gigant som lobbyist i forhold til EU.

Det har vakt et ramaskrig i Bruxelles og i de EU-glade medier, fordi jobskiftet kommer på et tidspunkt, hvor borgernes tillid til EU og hele EU-projektet er på et lavpunkt. Det kom stærkt til udtryk, da et flertal af briterne i juni valgte Brexit ikke mindst i protest mod EU's nyliberale diktater.

Barrosos efterfølger Jean-Claude Junc-

Barroso og Fogh købt af Goldman Sachs.

ker har iværksat en undersøgelse af, om jobskiftet strider mod EU's regler. Mere end 75.000 har underskrevet EU-ansattes fordømmelse af jobskiftet med krav om, at Barrosos pension fra EU annulleres.

Men nyliberal politik og de nyliberale institutioner afslører hele tiden deres reaktionære karakter. De er til gavn for den globale elite – på bekostning af arbejderne, folkene og nationernes selvstændighed.

NATO og EU og andre af nyliberalismens og imperialismens institutioner er vævet tæt sammen med finansgiganter og internationale monopoler som Goldman Sachs, McKinsey og mange andre med købte politikere i deres sold.

De påvirker og bestemmer disses politik gennem personsammenfald, lobbyisme og andre metoder, som sikrer, at deres specifikke interesser varetages – og ikke samfundets.

Kamp mod nyliberalismen og for udtræden af både EU og NATO er sider af samme sag.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med i det ny
kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag

KPnetavisen Facebook forum
Twitter @kpnetdk

Deltag på **kpnet.dk/blogs**

KPnetTV og KPnetTV2
Reportager fra gaden på youtube

Tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.
Institutioner
1 år 600 kr.

STØT Kommunistisk Politik
på Oktobers konto:
Bankkonto
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271

kontakt: 55 55 99 30
kompol@apk2000.dk

Privatiseringens guru, McKinsey, er leveringsdygtig i alt, hvad en nedskæringsregering har brug for

‘Konsulentfirmaet’ McKinsey er blevet flittigt brugt og dyrt betalt af skiftende danske regeringer for at levere ‘analyser’ og ‘rapporter’ med de konklusioner og anbefalinger, de måtte ønske. Finansminister Claus Hjort Frederiksen har været flittigt bruger i flere omgange. Løkke-regeringens 2025-plan baserer sig på McKinsey.

”Privatisering vil altid være til fordel for forbrugerne.” Det er det eneste svar, ‘konsulentfirmaet’ McKinsey kender, når en nyliberal nedskæringsregering beder om en ‘videnskabelig’ og ‘neutral’ udtalelse om en planlagt politik.

Salget af DONG til Goldman Sachs blev kraftigt anbefalet – og McKinsey og daværende finansminister Bjarne Corydon blev så glade for hinanden, at Corydon fik en toppost i det internationale selskab, efter at han og Thorning-Schmidt-regeringen røg ud ved sidste folketingsvalg.

McKinsey er klar med nye ulykker for det danske samfund. Løkke-regeringens 2025-plan henviser til McKinsey-anbefalinger – blandt andet for at begrunde en lang række nye privatiseringer og frasalgs af sunde offentlige virksomheder.

Det hele er bestillingsarbejde. Der er

ingen som helst forbindelse til virkeligheden i McKinseys påstande om besparelser ved privatisering. Til gengæld er katastrofe efter katastrofe indtruffet, hvor de er blevet fulgt.

Det fine dybdeborende website ugh.dk har en yderst læseværdig artikel om McKinsey og dets indflydelse på dansk politik og om personsammenfaldet i den styrende elite. Den er skrevet af Mikkel Zøllner Andersen og har følgende lead:

“Hvis man skal have anbefalet privatiseringer, målstyring eller besparelser på de offentlige budgetter uden hensyn til almen-interessen eller de befolkningsgrupper man rammer, er det rart med et konsulenthus der har den slags anbefalinger to-go på menuen. Det synes en lang række danske toppolitikere i hvert fald at mene, og konsulenthuset McKinsey er altid leveringsdygtige ...”

Efter en grundig gennemgang konkluderer artiklen:

“På trods af det flossede ry, magtkoncentrationen, de mange skandaler, suspekter rapporter og kritiske indvendinger fortsætter politikerne alligevel ufortrødent med at bruge eksterne konsulenter. Fra 2009 til 2014 beløb det sig til 128 millioner kroner blot til McKinsey.”

Det sociale EU er et bedrag: Faglig protest mod handelsaftalerne CETA og TTIP – dansk LO forråder

Det sociale Europa og EU's sociale søjle er propaganda for det nyliberale EU og for den endelige afslutning af opbygningen af ØMU'en og Eurostaten.

Fagbevægelsen i EU (Den Europæiske Faglige Sammenslutning EFS) og i de fleste EU-lande er ligesom de dominerende socialdemokratiske og såkaldt socialistiske partier rigtig glade for EU. I årtier har de lovprist EU's 'sociale dimension' og fablet om 'et socialt EU' til gavn for arbejderne og den almindelige befolkning.

Men det sociale EU er et bedrag. Det eksisterer ikke, og det er ikke på vej.

De fire grundlæggende 'friheder', som EU bygger på, er friheder til gavn for kapitalen, som står over arbejdernes rettigheder og befolkningernes sociale rettigheder:

De handler om pengenes, varernes, tjenesteydelse og arbejdskraftens frie bevægelighed. Alt sammen noget, der skal sikre monopolerne ekspansion og profitmuligheder. Det er dem, det nyliberale EU og dets indre marked er bygget op omkring, og de er fortsat styrende.

En ny videnskabelig undersøgelse konstatere, at EU-Kommissionens nylancerede 'søjle for sociale rettigheder' er tom. Der er lige så lidt på den, som kejseren har på hos H.C. Andersen.

De to forskere ved tænketanken ETUI, Klaus Lörcher og Isabelle Scömann, konstaterer:

"Det viser sig, at hovedmålet med EU's søjle af sociale rettigheder er, at den skal tjene til at fuldende ØMU'en og det indre marked, hvor socialpolitik og velfærdssystemer skal betragtes som produktive faktorer, som skal booste produktivitet og international konkurrenceevne og forbedre levestandarden.

Arbejdsmarkedet skal være mere

fleksible, så beskæftigelsen følger de økonomiske svingninger. ØMU'ens sociale dimension bliver set som en "teknikalitet", og ikke som noget der er baseret på Traktatens værdier og principper."

EU-kommissionens søjle for sociale rettigheder er tom

Dansk LO har været en solid støtte for opbygningen af et EU, der nu er på vej mod sin endelige udbygning som 'Europas Forenede Stater' fra 2025. Og det uanset om briterne forlader EU eller ej efter en folkeafstemning, hvor arbejderne og den brede befolkning sagde Nej til eliten og stemte for Brexit.

STOP TTIP & CETA

Men skepsis og modstand mod EU og de tysk-styrede fremtidsplaner bliver imidlertid stadig kraftigere, også i den reformistiske fagbevægelse i EU og i Danmark.

De to 'handelsaftaler' CETA og TTIP mellem EU og henholdsvis Canada og USA baner vej for en udvidelse af det indre marked og kapitalens friheder hen over Atlanten fra begge sider.

Aftalerne vil styrke de multinationale monopolars rettigheder yderligere på arbejdernes, den brede befolknings og de enkelte landes bekostning. I samme retning trækker TISA-aftalen, som EU er ved at forhandle færdig sammen med 22 andre lande.

Mens EFS stædigt fastholder den utopiske drøm om et socialt EU, siger store dele af fagbevægelsen i en række EU-lande nej til TTIP og CETA.

For nylig var der store demonstrationer i bl.a. Berlin og en række andre tyske byer og i EU's hovedstad Bruxelles.

Men dansk LO deltog ikke. I stedet støtter LO igen udvidede friheder for kapitalen. LO afholdt "en vellykket konference om TTIP med en entusiastisk tale fra den amerikanske ambassadør," som LO-formand Lizette Risgaard skrev på Twitter. Den holdning får nu modspil fra flere fagforeninger, som sammen med andre græsrodder kalder til demonstration den 27. oktober i København.

Forhandlingerne om TTIP er løbet ind i vanskeligheder, men CETA er færdigforhandlet og skal nu ratificeres af de enkelte EU-lande. Aftalen rummer stort set det samme som TTIP, som i praksis vil blive virkeliggjort, når den træder i kraft.

Torsdag d. 27. oktober indkalder TTIP-netværket til stor demonstration mod CETA og TTIP

SLUT OP OM DEMONSTRATIONEN

STOP TTIP OG CETA

Demonstration fra Dansk Industri på Rådhuspladsen 16.00

Christiansborgs Slotsplads fra kl. 17.30 til 18

EU forsøger at stoppe modstanden:

Regeringen dikterer grønt lys til CETA uden om Folketinget

Handelsaftalen CETA mellem EU og Canada skulle den 7. oktober 'behandles' i Folketingets Europaudvalg. Men regeringen havde gjort det til en ren ekspeditionssag, så behandlingen bestod i, at regeringen meddelte udvalget, at Danmark siger ja til, at CETA kan træde i kraft midlertidigt. Enhver form for demokrati blev hermed sat ud af kraft.

CETA bør behandles i Folketinget, og pga. suverænitetsafgivelsen i aftalen kræver den enten 5/6 flertal eller en folkeafstemning.

"Regeringen ønsker, at aftalen træder i kraft så hurtigt som muligt," meddeler udenrigsminister Kristian Jensen i et notat til Europaudvalget.

Det er EU's plan at presse en ikrafttræden igennem af så store dele som muligt af den samlede aftale nu og her, selvom den endnu ikke har været igennem ratificering i EU-landenes parlamenter. Man vil lade den blive kutyme, således at CETAs regler er blevet fulgt i en længere periode, når afgørelsen fra landene træffes. Når EU's udenrigsministre mødes d. 18. oktober, skal Kristian Jensen have sit ja med fra Danmark, et ja, der udelukkende kommer fra regeringen selv.

Herefter mødes EU og Canada d. 27. oktober til topmøde, hvor de planlægger at lade CETA-aftalen træde i kraft.

Modstanden mod aftalerne TTIP, TISA og CETA vandt en sejr, da det mislykkedes for EU at trumfe CETA igennem som et rent EU-anliggende, der blot kunne ekspederes gennem EU-Kommissionen og EU-Parlamentet. Der var lande, der sagde nej: Tyskland, Østrig og Holland, og EU måtte erkende, at CETA – måske – også er et anliggende for nationalstaterne. Kun måske, for de har lagt afgørelsen om dette over til EU-Domstolen. Så hvorvidt landene overhovedet får noget at skulle have sagt, er stadig usikkert.

Regeringen lader, som om aftalen og ratificeringen af den kommer på Folketingets dagsorden på et senere tidspunkt i løbet af 2017. Men falder af-

gørelsen i EU-Domstolen ud til EU's fordel, vil dette være en behandling tomt for indhold.

EU's taktik går nu ud på at lade aftalen køre, mens landenes parlamenter (måske) diskuterer, og måske får lov til at tage en beslutning om tilslutning eller ej. Nye regler og ændringer af 'tekniske handelshindringer' vil være trådt i kraft, og det vil under alle omstændigheder lægge et kæmpe pres på processen til tilhængernes fordel.

"Jeg har under drøftelserne af CETA i Folketinget oplevet bred opbakning til aftalen," skriver Kristian Jensen i et svar til Information.

Men hvornår har CETA været drøftet i Folketinget?

Selv ikke mandatet til forhandlingerne har nogen sinde været behandlet i hverken Folketinget eller Europaudvalget. Der har kun været orienteringer til udvalget. Alt er foregået i det skjulte, så intet skulle slippe ud og udsættes for en folkelig debat.

CETA betyder dansk suverænitetsafgivelse

CETA vil betyde, at andre instanser vil

Stærk modstand mod CETA-aftalen

Af BJMF's bestyrelse

BJMF's bestyrelse tager afstand fra den såkaldte frihandelsaftale CETA og opfordrer forbundets hovedbestyrelse til at gøre det samme. Bestyrelsen vedtog på sit møde den 5. oktober følgende udtalelse:

EU og Canada har færdigforhandlet den såkaldte frihandel og investeringsaftale CETA.

Det er foregået uden mulighed for en offentlig debat af aftalens konsekvenser.

BJMF-bestyrelsen vil hermed udtale

sin stærke modstand mod aftalen.

Bestyrelsen i BJMF tager afstand fra indførelsen af en overnational domstol, en såkaldt investorbeskyttelse, som giver udenlandske virksomheder ret til at anlægge sag, hvis et land gennem lovgivning begrænser deres fremtidige indtjening.

CETA-aftalen er den mest vidtgående aftale om liberalisering af offentlige serviceydelser, som EU og herunder Danmark har indgået. Det er den primært af to grunde:

1. Fordi forpligtelserne til at liberalisere dækker alle ydelser, undtaget de få ydelser, som er direkte nævnt i aftalen, som f.eks. drikkevand.

2. Fordi CETA-aftalen rummer en bestemmelse, som betyder, at nye liberaliseringer låses fast, og at liberaliseringstiltag, f.eks. inden for rengøring og transport er svære eller umulige at rulle tilbage.

Dermed giver aftalen de store multinationale selskaber mulighed for at

komme til at stå over det danske folketings. Regler vil blive fastsat overnationalt, og ISDS-mekanismen, der giver virksomheder ret til at sagsøge stater, hvis de mener, at lovgivning mindsker deres profitmuligheder, er en klar suverænitetsafgivelse. Dette er bl.a. bekræftet af advokat Georg Lett.

Efter grundlovens § 20 kræver beslutninger, der medfører suverænitetsafgivelse, enten 5/6 flertal i Folketinget eller en folkeafstemning.

Europaudvalget og regeringen har fået denne juridiske vurdering forelagt, men har end ikke svaret.

TTIP, TISA og CETA hænger sammen

Alle handelsaftalerne betyder, at der dikteres overnationale regler for alt, hvad der kan betragtes som 'handelshindringer'. Alle former for normer og regler for miljø, arbejdsforhold og retten til at sikre samfundsområder holdt uden for profit som offentlig virksomhed vil blive sat under pres, hvis aftalerne går igennem. TTIP er i dødvande på grund af den omfattende modstand, mens CETA er lusket igennem uden den store bevågenhed. Men CETA har funktion af murbrækker for de andre aftaler, hvor også TISA, der omhandler alle former for handel med serviceydelser, tilsyneladende også er tæt på at være forhandlet færdig.

undergrave demokratiske beslutninger og er en alvorlig trussel imod vores folkestyre.

BJMF opfordrer Hovedbestyrelsen i 3F til på førstkommende møde at tage en drøftelse af 3F's holdning til CETA på grundlag af de beslutninger, som der blev vedtaget på den nyligt afholdte kongres.

Tiden er knap, og der er brug for en hurtig stillingtagen.

BJMF er blandt arrangørerne af demonstrationen STOP TTIP & CETA i København 27. oktober.

Rids i lakken

Masser af brave mennesker fra 'Underdanmark' repræsenterede de hundredtusinder, der nu igen med Løkke-regeringens finanslovsforslag og 2025-plan endnu en gang er udset til at betale gildet for de relativt få stinkende rige, ved Folketingets åbning den 4. oktober. Forskellige grupper af småborgere markerede sig også, eksempelvis i form af 50 kørelærere, som i bedste convoystil med hornet i bund indtog Slotsholmen og efterfølgende parkerede i busbanen over for de tykke mure. Deres harme skyldes, at de ikke kan få deres elever op til den praktiske køreprøve inden for et år efter teoriprøven.

Dette vidste jeg, fordi jeg var på kursus til det lille erhvervskort, hvorfor det faldt en af vores kørelærere for brystet at fortælle os om situationen. Uden at berøre hans skruebrækkeri forsøgte jeg at overtale ham til at give os tidligere fri – uden succes. Min kone Lillian havde til mine medkursisters begejstring sendt MMS'er om kørelærernes parkeringsevner. Da jeg forlod kurset en time for tidligt for at deltage i protesten, afstraffede han min sympatiaktion med blandt andre kørelærerne ved at idømme mig fravær for hele dagen.

To dage efter befandt jeg mig på et uddannelsessted for taxichauffører tilknyttet Danmarks største taxivognmand, med 36 bevillinger. Ud på eftermiddagen trådte en høj, bredskuldret og kortklippet indvandrer op til tavlen. Han præsenterede sig ikke, men kvikke som vi kommende chauffører med det lille erhvervskort er, så kunne han ikke narre os: Han var vores underviser.

Han – Haider – lagde så ud med et ti minutters foredrag om, at han den 4. oktober havde benyttet lejligheden til på Slotspladsen at rekruttere arbejdsløse til taxibranchen, hvilket er en branche, der lider af underernæring af arbejdskraft, da forholdene er enormt elendige. Haider, som er højt oppe i systemet hos den mægtige vognmand, havde vandret rundt på Slotspladsen

med radio & TV-kanalen 24-7 i ryggen, hvis dækning efterfølgende blev spredt flittigt af blandt andet TV 2.

Haiders budskab til os kursister var, at han gerne ville hjælpe de arbejdsløse til et arbejde, men hans mediestunt var en erklæring om, at arbejdsløse ikke gider arbejde og jobcentrene er uduelige. Dette var vi fuldstændig uvidende om, efter han havde benyttet de ti minutter til at promovere sit budskab, hvorefter hans mobil ringede:

- *Det er pressen*, forkyndte han og tog telefonen og lod os være os selv. Vi havde luret, at han havde et stort ego, så da han lagde telefonen, tog jeg ordet:

- *Kan vi ikke begynde forfra, så vi kan høre, hvad du hedder, og hvad vi skal undervises i nu?*

Den var han ikke begejstret for, men vi fik nu en yderst aggressiv belæring om, at hvis man er en doven og uengageret taxichauffør, så tjener man ingen penge. Hvis man er flitig og engageret, så tjener man store penge. Alle på kurset er voksne mennesker, der ikke føler sig beriget over, at der skal arbejdes for en indkomst. I alle ender og kanter faldt han ved siden af.

Samtidig fik jeg en vigtig sms på min lydløse, men vibrerende telefon, som vi ikke havde fået forbud mod at bruge – og hvilket han selv havde gjort, fra en kørelærer, hvorfor jeg havde brug for at indtaste kørelærers telefonnummer ind i telefonen. Det blev gjort meget diskret, men det var nok til, at han ville smide mig ud. Jeg meddelte, at jeg kunne forklare, hvilket han var ligeglad med. Da jeg blev bortvist, rejste en anden kursist sig op i protest og fulgte mig.

Næste dag var samtlige af vores medkursister totalt rystet over optrinet, hvilket kun blev bedre: Lederen af skolen kunne meddele, at samarbejdet med vognmanden og hans uddannelsesinstitution var lagt på is. Skolen er nemlig også afhængig af et godt samarbejdsforhold til landets jobcentre.

Reno

Europol: Regeringsbluff og pression fra EU for omafstemning

Lige siden danskerne den 3. december sagde nej til at opgive retsforbeholdet, som skulle erstattes med en såkaldt tilvalgsordning, har unionspolitikkerne pønset på at få lavet en omafstemning. For når resultatet af en folkeafstemning går de herskende imod, får folket snart en mulighed for at stemme om igen.

Det viser sig nu, at den 'parallelaf tale', Løkke-regeringen har forhandlet med EU efter den danske folkeafstemning, reelt har været en aftale om fuldt medlemskab af det nye overstatslige Europol, som danskerne ved afstemningen sidste år sagde Nej til. Denne form for parallelaf tale har nu måttet opgives af regeringen, som imidlertid ikke har opgivet at fuppe danskerne ind i det ny Europol.

Folkeafstemningen den 3. december 2015 blev udskrevet, fordi Europol pr. 1. maj 2017 overgår fra at være et mellemstatsligt europæisk politisamarbejde til at være en overstatslig EU-institution med beføjelser, som i dag tilhører myndighederne i de enkelte lande. Et unions forbundspoliti a la det amerikanske FBI.

Det hele er en del af den intensive-rede opbygning af 'Europas Forenede Stater', afslutningen på den økonomiske, politiske, juridiske og militære union, som de herskende i EU med Angela Merkel og Tyskland i spidsen har fastsat til år 2025.

Derfor koordineres der nu med '2025-planer' af forskellig art i medlemslandene, Danmark indbefattet.

Opbygningen af den fuldstændige union fortsætter uanset det britiske Brexit. Hverken det eller den stadig større skepsis og modstand mod unionen overalt i EU har fået overstats-byggerne til at ryste på hånden eller sætte tempoet ned. De, der ikke vil være med, skal trykkes til at opgive deres forbehold.

Derfor træder den ene fremtrædende EU-skikkelse frem efter den anden med den enslydende meddelelse, at Danmark ikke kan opnå en parallel-aftale med Europol.

– Man kan ikke være halvt gravid. En-

ten er man gravid, eller også er man ikke. Hvis man stemmer sig ud af Europol, så er man ude. På grundlag af den juridiske situation ser jeg intet alternativ til det, meddelte den magtfulde vicepræsident for EU, tyskeren Frans Timmermanns, forleden til TV2.

Han tilføjede: – Jeg må sige, at de danske vælgere stemte meget klart. Og konsekvensen af afstemningen er, at Danmark ikke er med i Europol.

Trusselsspillet er i fuld gang – og taktikken er at nægte Danmark en særlig aftale om kriminalitetsbekæmpelse med EU-landene. Løkke-regeringen har bidraget sit til dette. Hvis den holdning gjaldt for alle, ville der ikke være aftaler mellem Europol og EU's nabolande om fælles kriminalitetsbekæmpelse. Men det er der selvfølgelig. Truslerne er både beskidte og i grunden tomme. Det er politisk afpresning.

De EU-gale Radikale er straks parat til at udskrive en omafstemning. Partiet har langt mere respekt for EU-toppen end for den danske befolkning. Partileder Morten Østergaard siger:

– Timeglasset løber ud, og af hensyn til Danmarks forbliven i det europæiske politisamarbejde har vi behov for at få afklaret den her sag. Derfor opfordrer jeg regeringen til at få Dansk Folkeparti til at stå ved løftet om, at vi forbliver en del af Europol efter 1. maj 2017, også selv om det måtte kræve en ny folkeafstemning.

De Radikale ved man, hvor man har: i unionens brystlomme.

Men Danmark kan sagtens leve med at stå uden for Europol. Også uden en parallel-aftale, som betyder reelt medlemskab. Og også uden en egentlig parallel-aftale. Hvis der indgås en sådan, og det er slet ikke udelukket, må det selvfølgelig kræves, at den ikke går på kompromis med folkeafstemningen og dansk selvbestemmelse.

Skal der være en ny folkeafstemning om EU, skal det ikke være en omafstemning om Europol, men derimod som Folkebevægelsen mod EU og EU-modstanderne forlanger: en afstemning a la den britiske om medlemskab af Den Europæiske Union overhovedet.

Det var en anderledes protest, der fyldte Slotspladsen ved Folketingets åbning den 4. oktober 2016. Ny både i sin form og indhold. Med et klart budskab til politikerne: Nu er det nok! Det var bevægelsernes, organisationernes og de nye sociale initiativers manifestation. Bred, flot og folkelig. Den gav stemme til de reformramte. Nogle af dem, de andre ikke vil lege med. Og den blev 'glemt' og overset af de store medier.

Den daglange protest mod kontanthjælpsloft, nyliberale nedskæringer og krig samlede tusindvis af mennesker og mange bevægelser og initiativer på slotspladsen foran Christiansborg. Pladsen blev helt fyldt op ved firetiden om eftermiddagen, da folk kom fra arbejde og ville være med til at sende et klart budskab til politikerne: *Nu stopper det! Ud med Løkke-regeringen! Ud med krigs- og EU-politikken. Bekæmp fattigdom NU!*

Hele dagen blev budskaberne hamret, sunget, talt og råbt ud. Og så blev den markante manifestation fuldstændig forbigået i de store medier og nyhedsudsendelserne på TV. Danskerne skal ikke have at vide, at en stor, samlet, mangfoldig ny politisk bevægelse er ved at opbygge sig.

Det er en bevægelse, der vil stoppe Løkke-regeringens og blå bloks politik med kontanthjælpsloftet, 225-timers reglen, dyre krige og kampfly. Det er et initiativ, som vil stoppe nye planlagte nedskæringer i finansloven for 2017 og Løkke-regeringens 2025-plan. Som vil have Danmark på en helt anden kurs.

Der blev samtidig protesteret i en række jyske byer som Esbjerg, Århus og Aalborg.

Organiseringen og afviklingen af protestdagen var markant anderledes end tidligere tiders parti- og fagforenings-manifestationer ved Folketingets åbning. Det var ikke en manifestation ensidigt mod blå blok sponsoreret af partier i 'rød' blok. Der var ikke LO og fagforbunds penge til at købe populære bands. Ingen enkelte organisationer kunne tage patent på scenen. Der var plads til alle folkelige bevægelser

Folketingets åbning: En ny modstandsbevægelse markerer sig

og budskaber. Arbejdet var frivilligt og gratis bidrag.

Gennemgående under hele arrangementet var til gengæld Anne Marie Helger og hendes elev og scenepartner Tanja Zabell, arrangørgruppen og ikke mindst folkene fra Tid til fred/aktiv mod krig, musikgruppen Fri Galaxe, lydmændene og sceneteknikerne og folkene i boderne – også med billig kaffe til den kolde og blæsende plads. Og så selvfølgelig nogle deltagere, som hang ved hele dagen, indtil arrangementet takkede af ud på aftenen. Hele vejen igennem fra tidlig morgen var der mindst hundrede på Slotspladsen.

Folk kom langvejsfra. Ikke bare fra København, men med busser fra Sjælland, Fyn og Jylland. Også nogle i kørestole og med rollator, og mange ramt af kontanthjælpsloftet. Det var et arrangement med en usædvanlig sammenhæng mellem talere, kunstnere og et lydhørt publikum. Der blev nikket, råbt og applauderet til de stærke pointer mod de ansvarlige for nedskæringerne og nedslidningen af samfundet og menneskene: politikerne, der under kostbar virak tog hul på en ny folketingssamling, hvor folket holdes udenfor og ikke nævnes i medierne.

Det er umuligt at nævne alle talere, bands og kunstnere. Det var en perlerække.

Kontanthjælpsmodtager Line Lazarus holdt en gribende tale i Bekæmp Fattigdom NU's afdeling efter arbejdstid. Mange måtte knibe en tåre.

Formiddagen var præget af skoleelevernes og arbejderungdommens kampe – og af kampen for børns rettigheder, med musik fra bl.a. det slagkraftige børneprotestband Golden Boys, der fik noget af et gennembrud, da de igen spillede til den store demonstration om eftermiddagen. Da talte også Rasmus, vred ung studerende.

Skoleelever, studerende og uddannel-

sessøgende har indkaldt til protest mod nye forringelser af uddannelserne og nye beskæringer af SU'en i fire byer den 13. oktober.

Modstanden mod krigene og dansk krigspolitik blev formuleret i markante indlæg fra bl.a. Pernille Grumme fra Kunstnere for Fred, Gerd Berlev fra Tid til fred/aktiv mod krig og Jørgen Witte fra Tribunalforeningen til undersøgelse af Danmarks krige i Irak og Afghanistan.

Slotsplads vs. folketing

Den store protestbevægelse Folkebevægelsen mod EU, som er repræsenteret i EU-Parlamentet og vil have Danmark ud af unionen, holdt en tale, og det samme gjorde bevægelsen mod de udemokratiske og reaktionære handelsaftaler CETA og TTIP. Der afholdes en stor protest herimod i København torsdag den 27. oktober.

Om kontanthjælpsreformen og dens uhyggelige konsekvenser talte også socialrådgivernes formand, Majbritt Berlau, og formanden for de hjemløses organisation, Steen Rosenquist – og til sidst Lisbeth Zornig.

Og så spillede en hel stribe fine bands og musikere dagen igennem: Arne Würgler, den amerikanske protestsanger David Rovics, Peter Ingemann og Tømrerclaus, de sidste med Erik Clausen på gæstespil sammen med Anne Marie Helger. Og mange flere. Partyet fortsatte ind i mørket med mere musik og menneskelig varme.

Bevægelsen vil omstøde de EU-diktede nedskæringsreformer. Reformer, som også er gennemført af 'rød' blok med Helle Thorning-Schmidt som statsminister og af de tidligere Løkke- og Fogh-regeringer. De har samlet betydet, at den danske og nordiske 'velfærdsmodel' er likvideret, trods den megen snak om at bevare og fremtidssikre velfærden. Kontanthjælpsreformen har sat et endeligt punktum. Vi er på vej mod amerikanske og tyske tilstande, med ganske kort afstand mellem at have arbejde og en relativt sikker tilværelse og at ende i arbejdsløshed og fattigdom. Det bliver en uvis fremtid også for alle, der endnu er i arbejde.

Bevægelsen forlanger, at reformerne rulles tilbage, og vil have Velfærd til alle! Som det blev sagt i Manifestet, der var slået op på pladsen og blev oplæst af Manitou fra scenen flere gange i løbet af dagen under stort bifald:

“Det behøves mere end nogensinde før, at vi som borgere i Danmark samler os og viser vores sande modstand mod den uetiske og uretfærdige politik, der virkeliggøres i dag. Det behøves nu, at vi viser, at vi ikke accepterer den ulighed, det har skabt imellem os som mennesker, at vi ved, at der findes en anden vej.

De grusomme konsekvenser af nedskæringer på vores velfærd og uddannelse, stramminger på flygtninge og den forøgede militære oprustning har, kan vi ikke acceptere. Det skaber en kæmpe kløft mellem fattig og rig, for at Danmark aktivt kan deltage i en krig.”

Fred, velfærd, lighed og ægte demokrati er den ny bevægelses løsen. Den fortsætter kampen på alle områder i den kommende tid.

Slotsplads vs. folketing

Manifest ved folketingets åbning

4. oktober 2016

Fotos
kpnet.dk

Det behøves mere end nogensinde før, at vi som borgere i Danmark samler os og viser vores sande modstand mod den uetiske og uretfærdige politik, der virkeliggøres i dag. Det behøves nu, at vi viser, at vi ikke accepterer den ulighed, det har skabt imellem os som mennesker, at vi ved, at der findes en anden vej.

De grusomme konsekvenser, som nedskæringer på vores velfærd og uddannelse, stramninger på flygtninge og den forøgede militære oprustning har, kan vi ikke acceptere. Det skaber en kæmpe kløft mellem fattig og rig, for at Danmark aktivt kan deltage i en krig.

Støjsenderen går til yderligheder og vil sende tiggere i fængsel uden varsel. Lars Løkke og Hjørtten tager det pæne tøj på og forklarer, så alt forsvinder i tågesnak. Det korte af det lange er, at der skal skæres for at skaffe penge til at lukke munden på dem, der arbejder for at holde sammen på samfundet og profitten oppe.

Den foreslåede finanslov og 2025-plan skal betales af dem, der ikke har, smulene skal kastes til dem, der har en smule i forvejen, de store lunser til dem, der har rigeligt.

Asylsøgere, indvandrere, tiggere, hjemløse, kunstnere, deltidsarbejdende, pen-

De varme hænder, de slidte, de unge, de arbejdsløse, arbejdsmændene
Alle var med på gaden mod regeringen.

sionister, alle på overførelsesindkomst, studerende, syge og handicappede skal betale regningen.

Og for at forhindre dem i fuldtidsarbejde i at protestere bliver det gang på gang slået fast, at det er dem, der tjener mest på Venstres valgprogram – men de betaler prisen for forringelser på daginstitutioner, uddannelser, miljø inkl. arbejdsmiljø, offentlig trafik, sundhed ... og arbejdslivet hænger ikke længere sammen med familielivet.

Vores statsminister er ikke blevet valgt af folket, men af sig selv og andre politi-

kere, og han står i spidsen for en mindretalsregering. Ham og de fleste politikere proklamerer ofte, at de repræsenterer Danmarks interesser og behov. Men virkeligheden er anderledes, for brudte valgløfter er ikke skabt af vælgeren, men af politikeren.

Vores statsminister prioriterer sit ven-skab med NATO langt højere, end han prioriterer Danmarks interesser. Vores statsminister og de fleste andre politikere prioriterer både vold, krig, diskrimination og manglen på menneskelig frihed og anstændighed.

Både vores statsminister og mange nationale og internationale politikere prioriterer den militære oprustning frem for velfærd som løsning til at komme freden, væksten og demokratiet nærmere.

De tager fejl igen. Militær oprustning er ikke fredsskabende eller fredsbevarende. Prioritering af vel-færd og mennesket vil løse konflikter. Velfærd skaber vækst. Velfærd og mennesket skaber demokratiet. For husk: Krig er magt og forretning og har intet med medmenneskelighed og menneskerettigheder at gøre.

Og så er der jo lige det med EU. Det er dér, hele denne neoliberale politik kommer fra, og frihandelsaftalerne, de ønsker at indgå, og som vil ændre vores vilkår på arbejdsmarkedet. Vi skal ud, og helst før der er indgået nogen bindende aftaler om CETA eller TTIP.

Vi må kræve en ændring af statsministerens og de fleste politikeres holdning. Hvis ikke, så må han og regeringen træde tilbage, for de kan ikke være fortalere for noget, et flertal i befolkningen ikke ønsker. De kan ikke længere skjule sig bag smart tøj og tage beslutninger, der ødelægger vores velfærd.

Vi ønsker fred, velfærd, lighed og ægte demokrati.

Ud med dansk krigspolitik

Gerd Berlevs tale for Tid til fred/Aktiv mod krig ved protesten til folketingets åbning 4. oktober 2016.

Siden midt i 90'erne har Danmark udviklet sig til et meget krigerisk og fremmedfjendsk land. Danmark har konstant været i krig de seneste 15 år. På fredag, den 7. oktober, er det 15 år siden, USA invaderede Afghanistan. Fredsvagten har stået her på Slotspladsen lige siden.

Krigsfiksering og militarisering af det danske samfund er gennemgribende, det danske forsvar er i dag krigens politik. Den danske indsats i de militære alliancer øges, og krigsindustrien lugter guld – antallet af medlemmer i DI's afdeling for forsvars- og aerospace-virksomheder, FAD, er steget til nu 75 medlemmer mod kun en håndfuld før årtusindskiftet.

Befolkningerne ude i verden betaler med liv og førlighed og ubegribelige ødelæggelser.

* Danmark har bundet sig til krigeriske løsninger via NATO og EU – det betyder også støtte til diktatorer i vestlig forklædning og medvirken til undertrykkelse af menneskerettigheder.

EU, USA og NATO går hånd i hånd om oprustning, krige og kontrol over resten af verden. Siden 2001er samarbejdet intensiveret mellem EU og NATO, sidst på NATO-topmødet i juli. De nordiske forsvarsministre underskrev i maj en håndfæstning med USA. Den sætter fuld fart på militariseringen af Norden og deltagelsen i militære indsatser overalt i verden. Danmark står forrest, når USA/NATO/EU vil sende flere tropper, fly og bomber i den hellige konfliktløsnings navn. Dansk "forsvar" opererer i Irak, Syrien, Afghanistan, Mali, Middelhavet, Den Persiske golf, Balkan, de baltiske stater og missilforsvaret.

Danmark samarbejder med besættelsesmagten Israel, samarbejder med det stadig mere fascistiske Tyrkiet, med Saudi-Arabien, der sønderbomber Ye-

men, og ikke mindst er hele krigspolitikken et halehæng til USA's ønsker.

* Alt for mange danske skattekroner bliver brugt på oprustning og krigspolitik, herunder kampfly, og krigsindustrien støttes både direkte og indirekte.

Kongehus, forsvars-, stats- og udenrigsministre og generaler er på konstant rutefart til danske missioner og våbensalg fremstød verden over.

Hver en krone, der bliver brugt på bomber og kanoner, kunne være brugt til samfundsnyttige formål. Uden krigsproduktion behøvede ingen i verden sulte eller mangle uddannelse. Krig er et helt uantageligt spild af verdens ressourcer.

Slotsplads vs. folketing

Lizette og Fri Galaxe for fuld udblæsning

For at legitimere fortsat krig fyldes vi med løgne og fjendebilleder, frygt og angst.

* Danmark holder hånden over krigsforbryderne med Anders Fogh Rasmussen i spidsen og medvirker til nye krigsforbrydelser.

Imens interneres krigenes ofre. Udviste asylsøgere, der venter på en uvis hjemsendelse, parkeres i nedlagte fængsler og berøves retten til et socialt liv. Sagsbehandlinger trækkes ud i det uendelige, og i mellemtiden er alt uvist. Det er tortur. Det foregår i Danmark lige nu.

Gerd Berlev

Krigenes virkelige årsager forties. Pressen medvirker til fortielserne, misinformationen og løgnene. Krigszoner og interneringslejre holdes så langt væk fra rampelyset som muligt. Grunddigt journalistisk arbejde belønnes med fyringer, whistleblowing med fængsel. Men virkeligheden kan ikke gemmes helt væk, og der lækkes afslørende dokumenter i en lind strøm.

I dag står vi her og siger fra. Krigspolitikken er grundlaget for den imperialistiske, neokoloniale udbytning og undertrykkelse, grundlaget for de riges rigdom, grundlaget for et umenneskeligt samfund. Dette grundlag, dette tæppe, skal vi trække væk under fødderne på regeringen for at skabe et nyt og menneskeværdigt samfund.

Alle jer og alle de grupper, der er til stede her i løbet af dagen, må deltage i samarbejdet for at skabe endnu større fælles protester – modstanden mod dansk krigspolitik er en vigtig og integreret del af en større bevægelse for et retfærdigt samfund.

Vi i TID TIL FRED vil gerne sige til regeringen:

Nej til dansk krigsdeltagelse – nej til oprustning – vi vil ud af EU – og ud af NATO

Giv plads til mennesker, plads til liv – det er TID TIL FRED

Novemberkonference 2016

Folkelig modstand og revolutionens nødvendighed i fokus

Hvert år omkring årsdagen for Oktoberrevolutionen afholder APK en 'novemberkonference' – et seminar omkring de store spørgsmål i den aktuelle klassekamp – og perspektiverne for kampen. Det holdes i år i Valby Medborgerhus (Toftøgårds Plads) lørdag den 5. november.

Vi oplever en voksende folkelig modstand mod den nyliberale EU- og krigspolitik, som både blå og 'rød' blok står for, uanset hvem af dem, som sidder på regeringsmagten. De brutale nedskæringsreformer, der støder tusindvis af mennesker ud i fattigdom, rammer nu hårdt og mærkbart. Og Løkke-regeringen lægger op til mere af samme slag med 2025-planen og finansloven for 2017.

Folkelige bevægelser og initiativer går til modstand, som vi blandt andet har set det i forbindelse med protesterne mod kommunale nedskæringer og ved folketingets åbning. De studerende og uddannelsessøgende går også på barrikaderne. Og også i Danmark vokser modstanden mod de multinationales handelsaftaler TTIP og CETA kraftigt.

Folkelig modstand og revolutionær enhed

Oplægsholderne på Novemberkonferencen vil tegne et billede af denne situation og de kræfter, der gør sig gældende i dagens kamp. Det er bl.a. Jonas Ørting (sygeplejerske) der vil tale om perspektiverne for den ny folkelige modstand og opbygningen af en bred front. Marie Herget Kristensen vil tale om kvindekamp i dag. Tidligere DKU-formand Cathrine Petersen kommer ind på, hvordan der udvikles en stærk enhed blandt de revolutionære venstrekræfter. Og Kristian Dalgård fra KPnetTV til tale om de revolutionære perspektiver der ligger i den nuværende situation.

Dette program er ikke endeligt. Der forventes endnu et par talere på listen.

Et særligt perspektiv, der lægges ind i

konferencen, er at få belyst situationen for den yngre generation – de lidt ældre unge, der er trådt ind på arbejdsmarkedet og har fået jobs eller er arbejdsløse, som stifter eller har stiftet familie og har fået børn. Det er den første generation, som kan se frem til at få dårligere vilkår end forældregenerationen – og hvis børn efter de herskendes planer skal bydes endnu ringere vilkår. Alle oplægsholderne tilhører denne generation og er aktive i klassekampen på forskellige felter.

100-året for Oktoberrevolutionen (1917-2017)

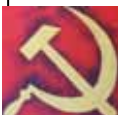
Konferencen vil blive indledt af APKs formand Dorte Grenaa. Den vil også være indledning til markeringen af 100 året for Oktoberrevolutionen (1917-2017), som vil forløbe over hele det kommende år. Det vil omfatte seminarer, udgivelser og manifestationer både i dansk og internationalt regi, som APK vil stå for eller være med i.

Fejringen af hundredåret for Oktoberrevolutionen, der førte til etableringen af det første socialistiske samfund i verden, handler ikke kun om dens historiske betydning, men først og fremmest om den lære for i dag, hvor en hel verden lider under imperialismen og kapitalismens genrejsning – med øget udbytning, undertrykkelse, krige og andre menneskeskabte katastrofer.

Blandt Oktoberrevolutionens lærdomme, der stadig er afgørende og aktuelle er nødvendigheden af et ægte marxistisk-leninistisk parti og af arbejderklassens enhedsfront og en stærk folkefront, for at revolutionen kan lykkes. APK vil fokusere på dette – og på revolutionens og socialismens opgaver i dag, ikke mindst specifikt i Danmark.

Tag med på

Novemberkonferencen 2016
Lørdag den 5. november 11-17
Valby Medborgerhus
 Valgårdsvej 4 (Toftøgårds Plads)

Stor økonomisk indsamling fra 1. november

100 året for Oktoberrevolutionen (1917-2017)

Vejen til ét stærkt kommunistisk parti og socialistisk revolution i Danmark!

Der bliver mange aktiviteter gennem hele året både i APKs regi i Danmark og internationalt i CIPOML's regi.

Startskuddet i Danmark er Novemberkonferencen den 5. november i København – Kulminationen fejringen nationalt og internationalt 7. november 2017.

Støt aktiviteterne gennem hele året med den økonomiske indsamling.

Vær med til at styrke APKs aktiviteter og udbrede bladet Kommunistisk Politik, hjemmesiden kpnet.dk og facebook KPnetavisen med dit bidrag. Meget gerne med et fast månedsbidrag gennem 100-året.

NU OGSÅ MOBILE PAY
50 55 99 30 – Oktober Bogcafé
 Husk skriv besked: Støtte.

Eller brug Oktobers bankkonto eller giro:
 1551 - 166 34 271
 Giro 1-663-4271

Nobels fredspris til et regime, som har dræbt tusindvis af faglige tillidsfolk

Hvorfor protesterer den norske og internationale fagbevægelse ikke mod tildelingen af Nobels fredspris til et morderisk og fagforeningsfjendtligt regime? spørger Olav Boye, tidligere generalsekretær for Den Internationale Grafiske Føderation – og med et konstant kendskab til forholdene for faglige kræfter i Colombia.

”I år er Nobels fredspris blevet tildelt Colombias præsident Juan Manuel Santos. Begrundelsen er at myndighederne har fået en fredsaftale med FARC-guerillaen. Præsident Santos har tidligere været forsvarsminister under præsident Alvaro Uribe, som har et endnu værre omdømme på grund af manglende menneskerettigheder og tusindvis af drab på fagligt tillidsvalgte.

Colombia er det farligste sted i verden for fagorganiserede og ikke mindst deres tillidsvalgte. Hvert år bliver det dræbt ledere, aktivister og medlemmer i de faglige organisationer, alene fordi de er fagorganiserede. I de sidste tyve år er mere end 2500 fagorganiserede dræbt, flere end i resten af verden tilsammen.

Det hemmelige politi lagde for nogle år siden en dødsliste frem med faglige ledere, som skulle aflives. Det colombianske regime gør ikke ret meget for at få gjort en ende på den anti-faglige vold. 98 procent af drabssagerne, hvor faglige er involveret, bliver aldrig efterforsket eller bragt for en domstol.

Det giver grønt lys for paramilitære, soldater og alle andre om, at drabene kan fortsætte, uden at det får følger for de skyldige. Det er dette regime og dets præsident, som nu kan prale af, at de har fået Nobels fredspris fra Norge.”

Sådan skriver en tidligere faglig tillidsmand, nordmanden Olav Boye, i en kommentar til valget af dem colombianske præsident som fredsprismodtager. Olav Boye var generalsekretær for Den Internationale Grafiske Føderation i 1990'erne.

Han beretter om, hvordan han blev modtaget i Bogota til en tre dages faglig konference. Han blev udvist med et livslangt forbud mod at vise sig i Colombia og har siden fulgt forholdene i landet nøje.

”Hvordan går det til, at norsk LO i stedet for at protestere mod tildelingen af fredsprisen til et morderisk og fagforeningsfjendsk regime erklærer sig tilfreds med den, og hvorfor kommer der ingen afstandtagen fra ITUC – den internationale faglige sammenslutning?” spørger Boye.

Om den norske fredspriskomite og deres valg af modtagere konstaterer Boye, at der ikke er grund til forbavselse over, at de vælger en præsident og tidligere krigsminister:

”En række krigsforbrydere kan smykke sig med udmærkelsen, som var ment til folk, som har gjort en indsats for fred og nedrustning. For mange i andre lande har prisen et dårligt ry, især blandt dem, som kæmper mod imperialisme og USA's og EU's markedsliberalistiske verdensorden.”

Både den amerikanske præsident Obama og EU (!) har modtaget prisen.

MRSA: Skandale på skandale

De seneste afsløringer i sagen om svine-MRSA viser et storlandbrug, der gambler med menneskers helbred, og politikere og embedsmænd i Fødevareministeriet, der i deres støtte til svineproducenterne har grebet til både forhaling, manipulation og direkte svindel med oplysninger.

Den omfattende brug af penicillin i svi-

nebruget skaber resistente bakterier, og svine-MRSA, der udgør en vigtig brik i denne udvikling, har uhindret fået lov til at sprede sig – og får det stadig.

I dokumentaren 'Den dag penicillin ikke virker' blev det klarlagt, hvordan vigtige forslag fra forskere på DTU's Fødevareinstitut om registrering af MRSA-smitten på de danske avlsgårde

i årevis blev både ignoreret og fjernet fra de anbefalinger, der gik videre til Folketingets medlemmer.

I perioden 2008 til 2014 udviklede svine-MRSA sig fra 0 til 63 procent. Af hensyn til svinelandbrugenes økonomi fik dette lov til at ske helt uhindret – trods mange advarsler fra eksperter. I dag er smitten gået videre fra svin til

mennesker, og 12.000 anslås at have smitten, der kan bryde ud, hvis man er svækket. Kan bakterien ikke behandles med antibiotika, kan den blive livsfarlig.

I 2012 skrev forskerne på DTU (igen) til Fødevarestyrelsen med denne opfordring til politiske beslutninger:

”DTU vurderer, at eftersom handel med dyr har en så stor betydning for smitte mellem besætninger, burde det være muligt i meget stor udstrækning at forhindre nyintroduktion i MRSA-frie besætninger. Det er DTU’s vurdering, at der bør bruges en top-down-approach med fokus på avlsbesætninger for at minimere og begrænse spredning af MRSA så meget som muligt.”

– Det her var et problem, vi kunne have håndteret. Men i dag er smitten så udbredt, at vi nu nærmere står i en situation, hvor vi må lære at leve med MRSA CC398, udtaler professor Frank Aarestrup (DTU), der stod bag anbefalingen.

Ministeriet fjerner anbefaling

Den vigtige anbefaling om at undersøge smitten hos avlsdyrene blev fjernet inden den nåede Folketingets politikere. Aktindsigt viser, at Fødevarestyrelsens embedsmænd forelagde anbefalingen for daværende fødevareminister Mette Gjerskov (S), men da papirerne nåede frem til Folketingets medlemmer, var anbefalingen væk.

Ifølge veterinærdirektør i Fødevarestyrelsen, Per Henriksen, blev den fjernet efter aftale med ministeriet. Mette Gjerskov nægter at være ansvarlig.

Det samme forsvindingsnummer skete, da der en måned senere blev fremlagt en handlingsplan i forhold til bekæmpelse af svine-MRSA.

Det fremgår også, at Fødevarestyrelsen tog skridt til at få sat en stopper for de gentagne anbefalinger fra ekspert i resistente bakterier, professor Frank Aarestrup. Anbefaling af undersøgelser, som svineerhvervet ikke ønskede.

Konventionel dansk svineproduktion giver syge smågrise der behandles med antibiotika Foto: Gylle.dk

Fødevarestyrelsens direktør, Esben Egede Rasmussen, skriver i en mail til DTU: ”Dette er ikke tilfredsstillende.” Han uddyber senere i mailen: ”Det forventer jeg, at du og den øvrige ledelse en gang for alle får gjort Frank Aarestrup begribeligt.”

Ministeriet og Fødevarestyrelsens yderst tynde undskyldning for at afvise at undersøge avlsbesætningerne lyder:

MRSA

Vi skulle have mere viden, før vi kunne gøre noget.

Dette afvises af forskerne som det rene vrøvl. Almindelig sund fornuft siger da også, at kilden til produktion af smågrise, avlssøerne er et afgørende led i smittespredningen, og at kendskab til udbredelsen af MRSA her vil være afgørende viden. Det giver absolut ingen mening af afholde sig fra undersøgelsen. Den eneste mening er, at man derved også undgår at handle efterfølgende. Handlinger, som umiddelbart kunne virke generende på svinelandbrugets indtjening.

I andre lande som Norge og Sverige er smitten blevet stoppet gennem kontrol og fjernelse af smittede dyr.

En anden vigtig faktor i ligningen omkring antibiotikaresistens er produktionsformen, hvor profitpresset på svineavlen betyder, at smågrise tages hurtigt

fra moderen, får dårlig mave og derefter tæppebombes med antibiotika.

Dansk svineavl spreder MRSA verden over

Danmark er Europas største eksportør af svin og sendte i 2015 12 millioner svin ud af landet.

Har de MRSA? Ja, det har de allerfleste sandsynligvis.

I teorien, ja, siger man i Fødevarestyrelsen. Men der er rimeligt stor sandsynlighed for, at resten af den udenlandske besætning i forvejen har MRSA, tilføjer de.

Ja, sikkert – og mange af dem er smittet fra bl.a. dansk svineavl med den højintensive og pressede produktionsmetode. Og den manglende kontrol.

I Sverige har man en politik for at holde svine-MRSA ude af landet. Derfor bruger man ikke danske avlssvin direkte, men køber sæd, der kontrolleres, og svenske avlssvin holdes MRSA-fri. Men produktionen er også mindre intensiv end den danske. Andre svineproducerende lande som Holland og Tyskland ser lige så let på MRSA som de danske myndigheder. Bakterien har været kendt dér længe, og de modtager uden betænkeligheder smågrise til opfodning fra Danmark.

De danske myndigheder kontrollerer ikke svinene, og det sker heller ikke i andre EU-lande. Fra EU er det ikke et krav eller ønske.

Antibiotikaresistens – en tikkende bombe

Svine-MRSA er en af de bakterier, der udbreder resistens over for antibiotika. Problemet med resistens over for antibiotika er erkendt som en tikkende bombe for verdens befolkning.

21. september mødtes sundhedsministre fra hele verden i FN til diskussion af dette emne. FN vurderer, at resistente bakterier i 2050 vil slå ti millioner ihjel om året. På mødet blev der vedtaget en hensigtserklæring – bl.a. om overvågning af udviklingen og mindre brug af antibiotika hos mennesker og dyr. De konkrete beslutninger ligger herefter i de enkelte lande, der med resolutionen

forpligter sig til at handle mod antibiotikaresistens.

Danske landmænd lovede i 2014 at halvere forbruget af tetracyklin, der skaber multiresistente bakterier, og som var det mest brugte antibiotikum i landbruget i løbet af 2015.

Landbrug og Fødevarer skrev: ”Med en helt ny handlingsplan vil Videncenter for Svineproduktion under Landbrug & Fødevarer halvere brugen af antibiotikummet tetracyklin inden udgangen af 2015.”

I denne uge blev de nye tal opgjort. Forbruget var kun faldet med 7-8 %, med et forbrug på 41 tons antibiotika

samlet set.

I 2015 besluttede Folketinget, at landmænd skal reducere brugen af antibiotika med 15 % inden 2018.

– Vi skal nok snarere op i størrelsesordenen 90 procent, før det rigtig batter noget, udtalte Hans Jørgen Kolmos, professor i klinisk mikrobiologi ved Syddansk Universitet.

Og overlæge Henrik Westh kommer med denne vigtige tilføjelse:

– Hvis antibiotikaforbruget skal væsentligt ned, er der ingen anden vej end at omlægge produktionen, så den bliver mindre effektiv.

White Helmets i Syrien: Brikker i USA's og NATO's krig

The White Helmets fremstilles som dagens humanitære helte, uselviske livreddere og civilforsvar i en brutal krig. Der blev arbejdet intenst på at gøre dem til modtagere af Nobels fredspris, uden at det dog lykkedes, og d. 1. oktober blev de hyldet på demonstrationer verden over under overskriften 'Save Aleppo'. Men i virkeligheden er De hvide hjelme frontsoldater i USA's krig for magtovertagelse i Syrien. De er også led i en målrettet kampagne, der centrerer sig om slaget om Aleppo og forsøger at skabe opbakning til en 'humanitær' angrebskrig mod Syrien.

Alle USA's krige mod terror har været pakket ind i en heltefortælling. I Irak skulle brugen af masseødelæggelsesvåben forhindres, i Afghanistan gik man i krig for at fange en terrorist, og senere 'for demokrati og kvindernes befrielse', i Libyen 'for at beskytte civile' mod Gaddafi.

En ofte anvendt taktik er igangsættelsen af en borgerkrig, hvor såkaldte demokratiske kræfter kæmper mod den regering, de imperialistiske kræfter øn-

Propagandavideo rettet mod et amerikansk publikum

sker at afsætte i jagten på indflydelse, magt og adgang til olie og markeder. I dagens Syrien er De hvide hjelme sat ind både som fodsoldater for Vesten og som propagandaredskaber i den krig, det ikke er lykkedes for USA at vinde på trods af mere end fem års væbnet kamp ført gennem oprørsgrupper og bombardementer.

I propagandaen for 'det gode' vendes alt på hovedet, og humanistiske følelser og modstand mod krig forsøges udnyttet på groveste vis til at optrappe krigen.

I Syrien kæmper USA officielt mod IS, men det bliver stadig tydeligere, at krigens mål er magtovertagelsen. Kan det ikke lykkes at afsætte præsident Bashar al-Assad, er det bestræbelsen at opdele landet i mindre enklaver, der nedlægger Syrien som en selvstændig stat.

USA har afvist at sætte 'boots on the ground', men trods dette opererer de med mange forskellige fodsoldater, såsom de 'moderate oprørere'. Heriblandt De hvide hjelme, der kæmper mod de syriske tropper, også med våben, selvom de bryster sig af at være neutrale og ubevæbnede nødhjælpsarbejdere.

En intens kampagne fremstiller dem som dagligdagens helte, der sætter livet på spil for at redde liv – uanset hvem der rammes.

I praksis opererer organisationen som en del af al-Qaeda-relaterede terrorgrupper som al-Nusra Front og også inden for IS. De deltager fuldt og helt i kampe på oprørernes/terrorgruppernes side, med drab, likvideringer og mas-

sakrer på civilbefolkningen. Disse forhold er veldokumenterede.

Skabt og betalt af NATO-lande

Organisationen kalder sig en NGO (ikke regeringsstyret), uafhængig og ikke finansieret af regeringer. Virkeligheden er en anden.

Det hele koordineres gennem The Syrian Campaign, betalt og udstyret af folk som George Soros, Rockefeller Foundation, Ford Foundation, og ikke mindst af de krigsførende NATO- og EU-lande som USA, Storbritannien – og Danmark.

De hvide hjelme blev dannet i 2013, ikke af syrere, men på britisk initiativ af briterne James Le Mesurier, konsulent for den britiske regering, tidligere officer i hæren med forbindelse til det berygtede Blackwater, der som privat firma førte krig i Irak.

De Hvide hjelme blev dannet i Tyrkiet, og de trænes i Tyrkiet, og på trods af, at de kalder sig ubevæbnede civile, viser videooptagelser, at de er bevæbnede og deltager i væbnet kamp omgivet af medlemmer fra al-Nusra-fronten og andre militser, der kæmper mod Assad-styret i Syrien.

Agiterer for flyforbudszone og udvidelse af krigen

Selvom De hvide hjelme fremstiller sig selv som neutrale enkeltpersoner, der blot vil 'redde sjæle', har de meget klare holdninger til de politiske 'løsninger' for Syrien.

Abed, et medlem af De hvide hjelme, siger i en af organisationens videoer:

– Når jeg redder et liv, tænker jeg ikke på, om det er en ven eller en fjende. Jeg tænker kun på den sjæl, der kunne dø.

Men De hvide hjelme tænker nu også rigtig meget på at få etableret en flyforbudszone over Aleppo.

D. 18. september havde en spillefilm premiere, der priser De hvide hjelme

som 'Engle på frontlinjen'. Vi er 'bagere, skræddere, malere, ingeniører, studenter' – vi redder liv.

Men disse 'engle' er ikke fortalere for fred, fredsforhandlinger eller våbenhvile. Hver gang de udtaler sig konkret, er de fortalere for mere krig og fordele for USA-koalitionen, ikke mindst gennem dannelsen af en flyforbudszone over Aleppo.

Etableringen af en flyforbudszone, som også Hillary Clinton er fortaler for, vil betyde, at USA og koalitionen går i åben krig mod Assad-styret, fra som hidtil at have udkæmpet krigen på anden hånd gennem stedfortrædere og officielt kun at have kæmpet mod IS.

Fredsbluff

Kampen intensiveres fra amerikansk side. For nylig udtalte John Kirby, talsmand for den amerikanske regering, at flere russere vil blive dræbt, flere fly skudt ned, og terrorangreb kunne ramme Rusland, hvis Rusland fortsat støtter Assad i Aleppo.

Propagandaen kører på alle medier. Man forsøger at fange fredselskende mennesker ind og styre verdensopinionen gennem denne skævvridning af virkeligheden, hvor USA og NATO arbejder på at skabe opbakning for en optrapning af krigen.

Aleppo bliver gjort til omdrejningspunkt for mediekampagnen. Byen fremstilles som gidsel i nedslagtning af den civile befolkning fra regeringens side. Men i realiteten er byen delt i to zoner, med den vestlige og regeringskontrollerede del med mere end en million indbyggere og den østlige oprørskontrollerede del med omkring 300.000 indbyggere. Mandag opfordrede den syriske hær oprørerne til at forlade det østlige Aleppo og lade de civile indbyggere leve deres normale liv.

Hæderspris til terrorister

Organisationen modtog for nylig Right Livelihood Award, 'den alternative Nobelpris'.

Journalist Vanessa Beeley har protesteret og opfordrer til, at beslutningen trækkes tilbage. Hun giver udtryk for, at hun håber prisen er givet på grund af manglende kendskab, og skriver bl.a.:

"Min konklusion efter 18 måneders analyse og research af denne organisation er, at den er en konstruktion udført af USA og Storbritannien, finansieret og udstyret af nationer, der har som erklæret politik at vælte styret i Syrien og en klar geopolitisk dagsorden i regionen.

'De hvide hjelme' erklærer, at de er neutrale og uafhængige. Alligevel er de lobbyister for en USA/NATO-intervention, og herunder en flyforbudszone, der vil være et angreb på Syriens suverænitæt.

Et flertal af juridiske eksperter er enige om, at det at gennemføre en flyforbudszone er at betragte som en krigshandling.

Dette vil være en direkte tilsidesættelse af de fundamentale principper, der kendetegner autentisk humanitært arbejde, og bestemt ikke noget, der fortjener en Right Livelihood Award."

'Save Aleppo' – demonstrationer koordineret i Europa og USA

På den internationale 'Save Aleppo'-dag, der blev gennemført 1. oktober i både USA og Europa, havde man i USA arrangeret troværdige opstillinger af krigsscener for at vise krigens gru.

Helt utilsigtet havde dette dog den effekt, at billederne af de troværdige opstillinger i USA's gader fik fremhævet de angiveligt ægte sceners konstruerede karakter. At iscenesætte en falsk virkelighed til brug for mediepropaganda er temmelig let og ofte brugt i krigen om vores tanker og følelser.

NATO: Krigen om vores tanker

Af Tine Spang Olsen

Århus mod krig og Terror gennemførte den 9. oktober en vellykket og debatterende fredsfestival i Aarhus. Temaet var NATO og diskussion af kommende initiativer mod oprustning og krig. Ikke mindst hvordan vi tackler propaganda-krigen om vores tanker og bedst skærer igennem de omfattende og forvirrende løgne om venner og fjender, der bygges op til forberedelse af enhver kommende krig. NATO er ikke en forsvarsalliance, men det modsatte, og en dansk fredspolitik vil kræve at vi gør os fri af begge stormagtsalliancer – NATO og EU.

Dette er et uddrag af Tine Spang Olsens åbningsoplæg på konferencen.

Vi har taget NATO op som temaet for vores fredsfestival igen i år. Det har vi gjort, fordi NATO sammen med EU får større og større betydning for alt, hvad der sker i Danmark politisk. NATO er ikke mindst en hindring for fred, og for at Danmark kan føre en fredelig udenrigspolitik.

Det er NATO og USA, der sætter dagsordenen med omfordelingskrige over hele jordkloden, og Danmarks rolle i verden styres gennem vores medlemskab af NATO.

Det er NATO og USA, der trækker i trådene, når Danmark køber nye kampfly eller lægger billet ind på undergrunden i Arktis. Reelt er vi et land uden selvstændig udenrigspolitik, og vi kan kun fuldstændigt ændre på det ved at gøre os fri af stormagtsalliancerne.

Det er en betingelse, vi må forholde os til i fredsbevægelsen.

De skiftende regeringer har indtil videre fulgt NATO's anvisninger 100 %. Vi må blive ved med at stille krav til politikerne om en anden politik, hver gang de tager nye skridt til oprustning eller krig. En mobilisering for en fredelig udenrigspolitik må på et tidspunkt føre til kravet om en udmeldelse af NATO, for inden for NATO vil en fredspolitik ikke reelt kunne sikres.

Vi kan også konstatere, at EU lægger op til at blive en militariseret union med eget militært hovedkvarter i Bruxelles og egne militæroperationer med

indgriben i andre lande. I tæt samarbejde med NATO. Det blev slået fast på NATO-topmødet i juli måned.

Vi ser en verden, hvor USA og NATO forsøger at dominere militært over alle kontinenter, også økonomisk og kulturelt. Ikke mindst gennem handelsaftaler som TTIP, CETA og TISA, der forhandles lige nu.

Der placeres militærbaser og våbeninstallationer over hele kloden – og i rummet med. USA er i økonomisk krise, men det gør kun supermagten endnu mere desperat og aggressiv. Man kan se, hvor i verden USA har fodfæste allerede, og hvordan Rusland og Kina omringes.

Den 7. oktober – i forgårs – var det 15-året for starten på USA's 'krig mod terror', der blev indledt med Afghanistan-krigen i 2001. Det var første gang overhovedet, at NATO brugte sin *én for alle – alle for én*-musketer-ed.

Det førte til en NATO-krig mod et land, der som nation intet havde med terrorangrebet d. 11. september at gøre. Og denne krig mod terror er fortsat lige siden, med brug af mange forskellige metoder og de mest absurde begrundelser for at starte sanktioner og krige.

Siden 1949 har Danmarks udenrigspolitik været bestemt i USA, og i de sidste 20 år har Danmark været en ivrig deltager i konflikter og krige på Balkan, i Afrika og Mellemøsten. Vores regering har gjort det til en førsteprioritet at være USA's bedste og nærmeste ven, altid kampberedt og klar til at sende F16-fly og specialtropper.

Ud over dette er Danmark placeret som et af frontlandene i indkredsningen og aggressionen mod Rusland. Danmarks rettigheder over Grønlands udenrigspolitik giver også særlige muligheder for USA og NATO. Radarerne på Thulebasen er meget vigtige varslingsystemer for missilskjoldet mod Rusland.

Interesserne skal dækkes helt op til Nordpolen, hvor Danmark gennem Grønland støder op til Nordpolen og det russiske territorium. Danmark prioriterer Arktis højt, og der er allerede sat flere penge af til nye investeringer i overvågning, fly og skibe. Mere vil sikkert komme i det ny forsvarsforlig.

Der skal købes nye kampfly, så Danmarks deltagelse i kommende krige og patruljeringen over Østersøen og Baltikum kan sikres. Militærbudgettet skal sættes op på USA's diktat. Det lovede Lars Løkke på NATOs topmøde i juli. Danmark stiller også soldater til faste tropper i Estland, hvor de skal være en del af den række af permanente NATO-baser, der skal placeres hele vejen ned gennem Europa.

Grønland og de amerikanske radar-systemer dér er allerede en del af missilskjoldet, der på NATO-topmødet officielt gik fra at være USA's til at være NATO's missilskjold. Det skal også opbygges i selve Europa.

Man siger, at det europæiske missilskjold kun er rettet mod Iran og andre såkaldte slyngelstater. Men der kan ikke være tvivl om, at selve idéen med missilskjoldet er at kunne sikre muligheden for et 'slå først'-angreb fra NATOs side også i forhold til Rusland.

Oprustningen mod Rusland løber som en tråd igennem det hele. Fjende-

billedet er nøje bygget op med Rusland som en aggressiv magt, der truer vores sikkerhed. Det ligger som begrundelsen bag hele rækken af oprustnings-skridt.

Ukraine er her et af omdrejningspunkterne. Hele optrapningen, som først og fremmest NATO har sat i gang, gør Norden og Danmark til en mulig slagmark i en kommende krig.

USA arbejder i øjeblikket på en ny generation af atomvåben, bl.a. bygget til de såkaldte stealthfly, der ligesom F35 er usynlig på radaren. USA – og også Rusland – er i fuld gang med at forny sit atomvåbenarsenal. USA arbejder på et omfattende program, hvor de fornyer deres *mini nukes* B61-bomber. Der konstrueres nye bombetyper til alle tre områder: atombomber, der kan affyres fra fly, fra land og fra ubåde. Betegnelsen *mini* er meget vildledende, for hver enkelt bombe har samme kraft som fire Hiroshima-bomber.

Fornyelsen af atomvåbnene er et kolossalt program til milliarder af dollars. Det køres bl.a. af våbenfirmaerne Boeing og Lockheed Martin, og budgettet er foreløbig på 109 milliarder dollars over de næste fem år. Og derudover er ti milliarder dollars allerede brugt på projektet.

I Syrien bomber Danmark lige nu med F16-fly. Da bombardementerne startede, var det officielle mål udelukkende at bekæmpe terrorgruppen Islamisk Stat. Men bagved har hele tiden ligget målet om, at endnu en nation skulle lægges ind under Vestens herredømme, og der skulle gives fri adgang til resourcer som olie og gas og adgang til Syriens økonomi.

En stor del af krigen er krigen om vores tanker og følelser. Krigene kan kun gennemføres, så længe de er sikret en vis opbakning. Der er blevet lagt megen energi i at skabe fjendebilleder omkring Rusland for at kunne retfærdiggøre kuppet i Ukraine, sanktionerne og omringningen med tropper, indlemelsen af en række lande i NATO osv.

Det er oplagt, at vi som fredsbevægelse forholder os til dette brændpunkt og trussel om en endnu større krig. Under alle omstændigheder bør Danmark

trække sig ud af krigen i Syrien og Irak, hvor vi er en del af en koalition, der både bomber og støtter de samme terrorgrupper på samme tid og er en del af en større dagsorden om magtovertagelse i Mellemøsten.

Jeg mener, vi bør lave kampagner mod alle de enkeltspørgsmål, der betyder noget, og samtidig have øje for den større sammenhæng, som medlemskabet af NATO og den imperialistiske dagsorden er.

Vi bør f.eks. mobilisere til modstand mod køb af nye kampfly, mod øgning af militærbudgettet, mod våbenindustrien og støtten til den, mod deltagelse i enhver krig, mod indblanding i andre landes indre forhold, der bygger op til krig eller kup, mod atomvåben, mod missilskjoldet, mod oprustningen i alle dens former, mod militærøvelserne, mod dannelsen af en EU-hær, mod udvidelsen af NATO, mod NATO-støtte-

Fredsfestival 2016

de kup, mod de falske fjendebilleder. Og vi må støtte reelle fredsaftaler eller diplomati, der kan forhindre krig, og at konflikter udvikler sig til krig.

Flygtningeproblemet må sættes i sin rigtige sammenhæng. Så længe krigene får lov til at fortsætte, vil mennesker være tvunget til at blive flygtninge, så også dette spørgsmål er en del af fredsbevægelsen.

Vores politikere må stilles til ansvar, når de sender Danmark i krig. Det må ikke kunne ske uden modstand og debat om, hvilket formål der reelt ligger bag krigen.

Vi bør samarbejde internationalt, særligt med de andre nordiske landes fredsorganisationer. Det er oplagt, at svenskerne bevægelse mod NATO-medlemskab gør os mere opmærksomme på, hvad NATO egentlig betyder. D. 15.-16. oktober stifter svenskerne landsorganisationen Nej til NATO, der vil arbejde for et neutralt Sverige. De arbejder på at forhindre et medlemskab NATO og for at få Sverige trukket ud af Världslandsaftalen, som er den samarbejdsaftale med NATO, som den sven-

ske regering underskrev i sommers.

Vi har fælles interesser og krav som demilitarisering af Skandinavien og Østersøen, som NATO ønsker til at gøre til et NATO-indhav med militærbaser, f.eks. på Gotland, og med øget patruljering.

Vi kan lave brede initiativer, som mange mennesker kan tilslutte sig. Kampagnen Nej tak til nye kampfly, der kæder nedskæringer på velfærd og krigspolitikken sammen, er et godt eksempel på dette. Løgnene, der altid kommer på banen, når der bygges op til en ny krig, må gennemskues og de reelle forhold lægges frem, så propagandaen gennemhulles. Det vil være en stor del af fredsbevægelsens opgave at gøre dette og komme ud til mange med et mod-synspunkt.

Vi må også kunne manifestere vores modstand mod krig og for en fredspolitik, så det bliver synligt gennem forskellige aktionsformer, og også arbejde for at kunne vise protesten mod krig i store demonstrationer, gerne i samarbejde med andre grupper, der protesterer mod andre sider af den førte politik. Sammen står vi stærkere, og tingene hænger jo sammen. Det har vi lige set et eksempel på ved Folketingets åbning, hvor fredsorganisationer stod sammen med andre grupper i en fælles protest mod hele viften af politiske angreb fra køb af kampfly, til SU-nedskæringer og kontanthjælpsloftet.

Vi må stille krav til vores egen regering og Folketing om en fredelig udenrigspolitik, men skal de lytte, er det nødvendigt at have en stærk bevægelse, der kræver det. Og fredspolitikken vil først kunne sikres, når vi er uafhængige af stormagterne og ude af NATO og EU.

Derfor er netop alliancefriheden så vigtig at have med i bevægelsen. Medlemskabet af NATO er blevet så indarbejdet i Danmark, at man ikke engang laver opinionsundersøgelser omkring det. Men det bliver mere og mere tydeligt, at vi er bastet og bundet til både nedskæringspolitik og krigspolitik af begge de to alliancer, EU og NATO. Derfor må vi frigøre os, hvis en fredspolitik skal kunne gøres til virkelighed.

Sluterklæring fra Det 20. Internationale Seminar:

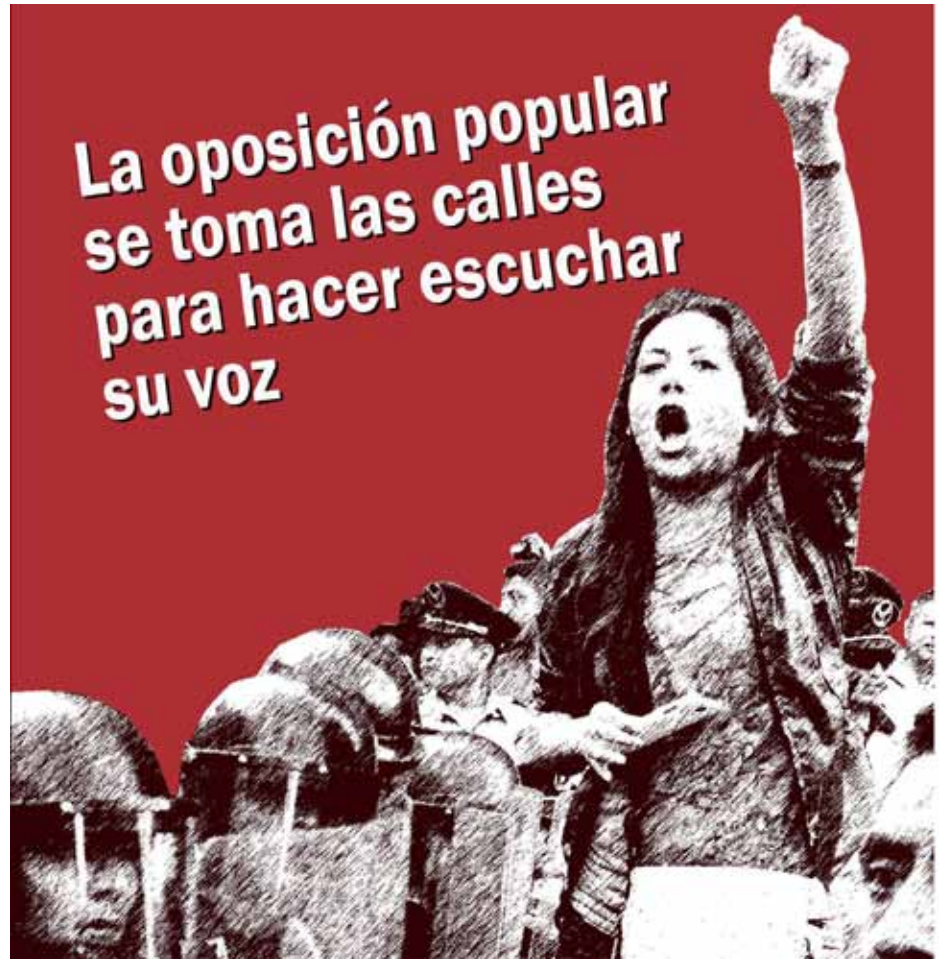
Revolutionens problemer i Latinamerika

Efter godt et årti oplever Latinamerika en nedgang i perioden med såkaldt progressive eller alternative regeringer i forskellige lande i regionen, en tid hvor der er sket vigtige politiske og sociale begivenheder, som må systematiseres og vurderes korrekt for at vi kan videreføre vores aktiviteter for at virkeliggøre vores strategiske mål: arbejdernes og folkenes befrielse og skabelsen af et retfærdighedens samfund, som vil gøre en ende på kapitalens og dens ejeres herredømme.

Disse regeringers fremkomst var et resultat af udmattelsen af de neoliberale regeringer, som gennem deres økonomiske politik forarmede de store masser af arbejdende, forstørrede den sociale ulighed og øgede tilstedeværelsen af den imperialistiske finanskapital med dets konsekvenser. Alt dette skabte vrede blandt folkene og førte til forkastelse af deres herskere. Dette kom til udtryk i massive protester, indbefattet folkelige opstande, som tilmed gjorde en ende på adskillige regeringer i forskellige lande.

Hovedrepræsentanterne for de nye regeringer var i stand til at drage fordel af den folkelige utilfredshed ved at fremsætte folkets krav som deres egne – krav som masserne havde kæmpet for i hele den neoliberale periode, og som også var en del af arven fra de venstreorienterede og revolutionære organisationer. Det er på sin plads at bemærke, at der var forskelle mellem disse regeringer, hvoraf nogle fra starten også var åbne over for sektorer af den herskende klasse, samtidig med at de rejste de folkelige krav.

I bestræbelsen på at vinde ideologisk og politisk indflydelse blandt masserne imod forskellige fraktioner af den herskende klasse og for at akkumulere kræfter til revolutionen, var det korrekt i begyndelsen at støtte nogle af disse regeringer. Vi har aldrig været af den opfattelse, at deres fremkomst betød starten på en revolutionær periode, og endnu mindre at de ville dette. Vi for-

Den folkelige modstand må ty til gaden for at komme til orde

stod, at de åbnede for muligheden for at føre massernes kamp og krav op til et højere niveau, at der ville åbne sig kanaler for politiseringen af arbejderne og folkene for at løfte den anti-imperialistiske og anti-oligarkiske kamps bannere i bredere målestok. Vi så også, at de tilsyneladende mest fremskredne regeringer kunne blive udsat for de lokale herskende klassers og imperialismens stærke pression, som det skete, og forråde folkenes håb og ønsker om forandring.

Den positive økonomiske periode, som regionen gennemlevede, især med høje priser på råstoffer på de internationale markeder, gjorde disse regeringer i stand til at iværksætte nogle sociale tiltag, som masserne forlangte, og som bestyrkede massernes støtte til deres regeringer. Men de gennemførte også samtidig tiltag for at styrke kapitalens herredømme, udenlandsk (især kine-

sisk) kapitalens indtrængen og skabte et repressivt og antidemokratiske juridisk system, som de brugte til at kriminalisere den sociale protest, og forsøgte at imødegå alle politiske udtryk for opposition. Nogle begyndte før end andre at bevæge sig mod højre, i en sådan grad, at de nu åbent er repræsentanter for og forsvarere af de herskende klassers interesser. De er redskaber til at overvinde denne lange periode af social uro, som Latinamerika har oplevet under de neoliberale regeringer – en periode som er betegnet som 'uregerlig'.

Under disse regeringer er forskellige fraktioner fra borgerskabet og de herskende klasser i almindelighed blevet magtmæssigt styrket, dørene er blevet åbnet for den imperialistiske finanskapital, især fra Kina, selvom den amerikanske imperialismes vedvarende overvægt i regionen er klar nok. De borgerlige institutioner er blevet styr-

ket, alt sammen bag en tilsyneladende revolutionær og venstredrejet diskurs, og tilmed i en påstået fornyet socialismes navn.

Det er i realiteten et spørgsmål om politiske bestræbelser af et reformistisk og udviklingsmæssigt indhold, som er fostret og fremført af nogle af oligarkiets borgerlige fraktioner og dele. Det er klart, at disse regeringer ideologisk og politisk øvede indflydelse på de folkelige bevægelser, som gennemgik en midlertidig periode med ebbe i forventning om, at der ville komme forandringer. De revolutionære partier og bevægelser indflydelse på den folkelige arena blev også til en vis grad påvirket af dette.

Men dette satte ikke en stopper for modstanden, for arbejdernes, ungdommens og folkenes kamp mod den anti-folkelige politik, som disse regeringer gennemførte. I dag taler vi ikke bare om en genoplivning af protesten, men om dens fulde genkomst, og masserkampen har afsløret disse regimers reaktionære karakter.

De alvorlige økonomiske problemer, som nu rammer de latinamerikanske

lande, og som får os til at betegne det som en kriseperiode, har bidraget til en større afsløring af disse regeringer og deres nedgang, som for at imødegå krisen genoptager åbent højreorienterede regeringers sædvanlige tiltag, som søger at vælte krisens byrder over på arbejdernes og folkenes skuldre.

De latinamerikanske regeringer, som ikke er en del af denne blok af såkaldt progressive eller alternative regeringer har videreført den traditionelle antinationale og anti-folkelige politik, som forværrer de arbejdende massers

Revolutionens problemer i Latinamerika

levevilkår. Men det er en afslørende kendsgerning, at der er områder, hvor de "progressive" og de øvrige regeringer er overens om en bestemt politik, så som arbejdsmarkeds- og straffelovgivning, kontrol med medierne o.s.v.

I dette nye scenarie har vi revolutionære ansvaret for at arbejde for at gøre mest mulig brug af massernes utilfredshed

for at styrke vores kræfter og den revolutionære bevægelse i almindelighed. De særlige betingelser i de forskellige lande vil bestemme organisationstyper og kampformer for at opnå disse mål. Vi er bevidste om, at vi i almindelighed må arbejde så arbejderne og folkene har et politisk alternativ, så at de ser forslagene fra det revolutionære venstre og den videnskabelige socialisme som vejen til at opnå deres befrielse med magtovertagelsen.

Vi som deltager i dette Internationale Seminar udtrykker vores solidaritet med og giver vores støtte til verdens arbejdere og folk, som kæmper for deres rettigheder, mod undertrykkelse, mod diskrimination, mod imperialistisk udplyndring, for frihed og demokrati. Vi gør disse kampe til vores egne. Sammen vil vi knuse udbytningens og overherredømmets lænker og vil befri menneskeheden for kapitalens herredømme.

Quito, 29. juli 2016

*Fra En Marcha #1736,
3-9 august 2016*

Centralorgan for Ecuadors Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti

ARGENTINA Argentinas Revolutionære Kommunistiske Parti PCRA BRASILLEN Brasiliens Revolutionære Kommunistiske Parti PCRB Movement of Neighborhood Struggle, MLB CANADA Communist Reconstruction Project COLOMBIA Colombias Kommunistiske Parti Marxist-Leninister Communist Party of Colombia Maoist Yanacona Indigenous Community, Cauca Movement for the Popular Constituent Assembly, MCP DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK Det Kommunistiske Arbejderparti Broad Front of the Dominican Republic Juan Pablo Duarte Teachers Current Movement of Working Women of the Dominican Republic Caribbean Youth Democratic Front	EL SALVADOR Union of Independent Workers of Various Trades of El Salvador, STINOVES Union Coordinator of El Salvador TYSKLAND Tysklands Marxistisk-Leninistiske Parti, MLPD ITALIEN Kommunistisk Platform MEXICO Mexicos Kommunistiske Parti (marxist-leninist) Den revolutionære folkefront PERU Perus Kommunistiske Parti Marxist-Leninist Marxist-Leninist Party of Peru Revolutionary Popular Bloc Regional Front of the Central Jungle Council of Youths of Puno FILIPPINERNE International League of Peoples Struggle, ILPS PUERTO RICO April 26 Movement, formerly Coordinating	Committee of Solidarity with Puerto Rico and Latin America USA Party of Communists, USA (Ved undertegnelsen af sluterklæringen forklarede PCUSA at Kinas situation stadig er under discussion i organisationen) URUGUAY February 28 Revolutionary Movement ECUADOR General Union of Workers (UGTE) National Union of Educators (UNE) Popular Unity Movement Single Federation of Rural Social Security Affiliates Federation of University Students (FEUE) Revolutionary Front of the University Left (FRIU) Federation of Secondary Students (FESE) Women's Movement for Change (MMEC) United Confederation of Barrios (CUBE) United Confederation of Retailers and Self-Employed Workers (CUCOMITAE) Union of Popular Artists (UNAPE) Revolutionary Youth of Ecuador (JRE) Ecuadors Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti
--	---	---

Hashhandel flyttes fra Christiania: Bandebrig blusser op i København

Bandedrab, skudepisoder og knivstik, spredning af narkohandelen, visitationszoner rundt om i København – og en korrupt retssag mod hashhandlere, hvor politiet af anklageren fik at vide, hvordan de skulle vidne. Sådan ser det ud, efter christianitterne besluttede at skride til handling og selv lukke Pusher Street – og appellerede til at folk købte deres hash andre steder.

Der var ingen ende på politikernes og politiets trusler mod Fristaden Christiania efter et ude fra kommende bandemedlem skød to betjente – og lidt senere selv blev dræbt. Narkotikaen, hashen og skuddene – det var alt sammen Christianias skyld. Det var et arnested for kriminaliteten i København. Blev Pusher Street ryddet, ville den stort set være udryddet.

En stor retssag mod hashesælgere på Christiania – kaldet 'Nordlys' – skulle stække salget. Mange har siddet fængslet, en del er dømt, og nogle sager er ikke afgjort. Politiet optrappede mod Christiania, opildnet af især borgerlige politikere.

Da christianitterne så ryddede Pusher Street og opfordrede folk til at købe deres hash et andet sted, skete noget helt andet: Narkotikahandelen brede

sik til andre kvarterer, og bandebrigten om kontrollen med gadesalget blussede op. Med drab, skud, knivstik mange steder i byen. Det har ført til en øget spredning ikke bare af hash, men også af hårde stoffer.

Det er en sammenhæng, som totalt forties af presse, politi og politikere.

I hele 2016 har politiet på trods af optrapning af bandevold igennem hele året nedtrappet indsatsen mod banderne. I det første halvår var den reduceret med 25 pct. i forhold til året før. Terrorbevogtning, flygtningekontrol og Christianiaoptrapning ses som nogle af årsagerne.

Det omstridte Christiania har selv været et offer for en kamp mellem forskellige bander om kontrollen med gadepubsherne gennem de senere år.

Den foregår også andre steder, og har efter Pusher Streets lukning hurtigt bredt sig ud over byen og i forstæderne. Noget af hashhandelen er vendt tilbage til Christiania – men det meste ligger nu udenfor – i bandeomstridte territorier.

I den seneste uge er en person blevet dræbt på Østerbro og tre andre såret af skud. Flere andre steder i København har der været banderelateret voldsepisoder. Også Næstved har oplevet bandebrigten – og visitationszoner, oprettet af politiet, der også opretter dem i hovedstaden.

Samtidig er sagerne i Nordlys-komplekset løbet ind i store vanskeligheder. Trine Outzing, anklageren i Østre Landsret er blevet fjernet, mistænkt for embedsmisbrug ved at have instrueret politifolkene vidneforklaringer. Seks anklagede har måttet løslades. Retsbehandlingen af sagerne er udskudt. Forsvarerne vil have de allerede afgjorte sager revurderet, fordi der også der er forekommet ulovlig vidneinstruktion.

Hele denne sag trænger til at blive belyst og ikke til at indhylles i mørke. Det var nemt, da Christiania kunne få skylden for det hele. Det går ikke længere.

Bandevold, spredningen af narkohandelen, spørgsmålet om fortsat kriminalisering af hash og politiets prioriteringer hænger sammen i et problemkompleks – og løsningen er ikke Luk Christiania.

Der kræves mange tiltag. Et enkelt af dem kunne være legaliseringen af hash.

Bolden

*nuller mod målet -
Mange års skarp træning
har ført det store
"sociale og demokratiske"
parti hvor det rettelig hører til -
Fraværet af anstændighed
og politisk dømmekraft
har ført dem
højre om Højre - med kurs
hen mod, - Ultrahøjre*

N.B.

Tribunalforeningen: Sandheden om Danmarks krige skal frem

omkring beslutningen. Regeringen har i stedet besluttet at iværksætte en historisk undersøgelse af Danmarks krige, der ikke vil kaste lys over det juridiske ansvar, og som vil blive gennemført af håndplukkede historikere og uden fuld adgang til kommissionens dokumenter. En ren syltekrukke.

Som Jørgen Witte beskriver det i sin tale:

“Vi ved alt for lidt om, hvordan Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti med et lille flertal førte os i krig. Pressen har afsløret, at han et helt år tidligere i al hemmelighed havde lovet præsident Bush opbakning til en krig.

Tribunalforeningen til undersøgelse af Danmarks krige i Irak og Afghanistan blev stiftet 30. januar i år og lancerer nu egen hjemmeside.

Som bestyrelsesmedlem Jørgen Witte sagde i sin tale ved protesten på Slotspladsen ved Folketingets åbning:

“Denne sag dør ikke! Hvis Folketinget ikke kan eller vil undersøge angrebskrigene grundigt, må folket selv gøre det. Sandheden skal frem NU!”

Det er Tribunalforeningens mål at sikre dannelsen af et sådant folkeligt tribunal, og den nye hjemmeside vil utvivlsomt være et godt bidrag til dette arbejde og til debatten.

Regeringen nedlagde den officielle Irak- og Afghanistankommission straks efter sin dannelse, og Venstre håber at kunne knibe uden om en undersøgelse af partiets og ikke mindste Anders Fogh Rasmussens handlinger og rolle

Da grundlaget for krigen blev afsløret som falske påstande om masseødelæggelsesvåben i Irak, fandt man på nye begrundelser. Ministerierne måtte producere folkeretlige begrundelser for angrebskrigen, der var i strid med Grundloven og uden mandat fra FN's sikkerhedsråd”.

Hele dette forløb bør undersøges og dokumenteres.

Tribunalforeningen arbejder efter en tidsplan, som man kan finde på hjemmesiden. I øjeblikket sammensættes selve tribunal, men foreningen har også igangsat en række former for uadvendt arbejde.

D. 23. oktober holder Tribunalforeningen et offentligt møde i København, hvor journalist Bo Elkjær, der er kendt for sin viden omkring Irakkrigen og bl.a. har modtaget Cavlingprisen for sin

dækning af optakten af den, vil fortælle om den britiske Chilcot-undersøgelse.

Tribunalforeningen søger midler til gennemførelsen af selve tribunalundersøgelsen og opfordrer alle interesserede til at melde sig ind i foreningen, også for at udbrede kendskabet til foreningens arbejde og dens mål.

Ved bidrag over 500 kr. sender foreningen en signeret folkeaktie udført af billedkunstneren Thomas Kruse.

Besøg hjemmesiden **Iraktribunal.dk**.

Her finder man dokumenter, uddelingsmateriale, artikler m.m. Medlemskab koster 100 kr.

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

tlf: 50 55 99 30

Åbningstid:

alle hverdage 15-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Man-, ons- og fredag

12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

51 86 71 97

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Overvågning: Regeringen vil tjekke studerendes computere

Regeringen og undervisningsminister Ellen Trane Nørby vil nu via en særlig spionapp ind og tjekke de studerendes computere – angiveligt for at undgå eksamenssnyd. De opfordrer til at droppe 'berøringsangsten' for overvågning. Men det er et klart indgreb i den personlige frihed og et nyt skridt hen imod politistaten.

Under påskud af at stoppe snyd ved skriftlige eksaminer vil regeringen anvende overvågningsprogrammer, der undersøger hver eneste computers bevægelser. Det er indlysende, at sådanne programmer kan bruges ikke bare til at overvåge bevægelser ved eksamensbordet, men generelt kan tappe computeren.

Uanset evt. 'garantier' mod misbrug åbner det en ladeport for overvågning af alle studerendes personlige liv, politiske interesser osv. Det åbner for massiv krænkelse af privatlivet. Der er brug for det modsatte i et samfund, hvor elektronisk overvågning kan udspionere borgerne i en grad, det aldrig

tidligere har været muligt. Der må gennemføres lovgivning og regler, der begrænser og principielt forbyder den elektroniske overvågning af borgerne.

Formanden for gymnasielevernes organisation DGS, Martin Thing, mener ikke, problemet med eksamenssnyd er særlig stort, og betragter forslaget

som 'udtryk for mistillid til eleverne'.

Ellen Trane Nørbys forslag til kontrol af eksamenssnyd er elendigt. Eventuelle eksamenssnydere kan afsløres på andre måder end nogle, der truer retssikkerheden og tager nye skridt i retning af politistaten.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 10 - 2016

TEMA: VELFÆRD DK RIP

Fornyet modstand! s. 2

Den danske velfærdsmodel
gravlagt s. 4

McKinsey og Sachs s. 7

Stop TTIP & CETA s. 9

4. oktober 2016 s. 12

Novemberkonferencen s. 17

Protest: Nobels Fredspris s. 18

White helmets s. 19

NATO: Krigen om vores tanker
s. 22

Revolutionens problemer
i Latinamerika s. 24

Verden ifølge Latuff

Støt kvindeflotilla til Gaza